

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J. Тел: HEnderson 4-0237 YHC: HEnderson 5-8740

АЙЗЕНГАВЕР ЗАПОВІДАЄ КОНТРОЛЮ ЦІН І ПЛАТЕНЬ

УРЯД МУСИТЬ ДІЯТИ, ЯКЩО САМІ ПІДПРИЄМЦІ І СВІТ ПРАЦІ НЕ ПРИПИНЯТЬ ІНФЛЯЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер на пресовій конференції 6-го лютого остерігав підприємців і світ праці, що його уряд змушений буде завести контроль цін та платень, якщо вони самі не допоможуть приборкати інфляцію, яка виникає з того, що збільшуються ціни на товари та піднімаються заробітні платні. Айзенгавер відкрито сказав, що його уряд є противником федеральної контролю економіки країни, бо це не є „примогою дійсного американізму“, але уряд не матиме іншого виходу, як покористуватися цим засобом в боротьбі проти інфляції, якщо самі підприємці та робітники країни не скохнуть і не зможуть припинити ріст інфляції. Президент заявив, що не вважає жадної добродійної дії з боку підприємців і робітників, бо приборкання інфляції лежить в їхньому власному інтересі, коли на нього дивитися з дальшого майбутнього. Під час пресової конференції в Президентів представники підприємств і світу праці закидали один одному винуватість у виникненні інфляційних тенденцій в економічній країні, згідно з Спільним Економічним Конгресом Комісії. І так у заїті Крайового Товариства Підприємств твердили, що висхідні ціни на товари — це наслідок того, що робітництво домагається збільшення заробітних платень. Голова Американської Федерації Праці — Конітесу Індустріальних Організацій Джордж Міллі приєднав цій Комісії свою думку про інфляцію, і заявив, що лемма пошито інфляції, бо збільшення продукції має вплив на те, що населення більше купує, а щоб воно могло це робити, то мусить мати більші заробітні платні. Економіст Торговельної Палати ЗДА Волтер Д. Феклер зая-

Ніксон репрезентуватиме Айзенгавера на проголошенні самостійності Гани

Вашингтон. — З Вільного Дому повідомляють, що президент Айзенгавер назначив на свого репрезентанта віцепрезидента Річарда М. Ніксона, який 6-го березня цього року буде присутній на проголошенні самостійності давнішого Ангільського Золотого Узбережжя, яке під назвою „Гана“ стане тоді самостійною державою. Ніксон очолюватиме американську делегацію на цій вро-

Бирд домагається здійснення Гуверових ощадностевих пропозицій

Вашингтон. — Демократичний сенатор із Вирджинії Геррі Ф. Бирд домагається, щоб президент Айзенгавер звернувся з окремим закликом до Конгресу, в якому просив би про здійснення ощадностевих пропозицій Комісії Гувера. Якщо б Конгрес прийняв ці пропозиції, тоді заощадити а м е р и к а н с ь к и м платникам податків понад 39 мільйонів доларів. Сенатор Бирд промовляв на третій

На березень заповідають зустріч Айзенгавера з Мекмілленом

Вашингтон. — Тут поширилася вістка, що президент Айзенгавер і британський прем'єр Мекміллен зустрінуться на Бермудіх уже в березні ц. р. та відбудуть там наради в актуальних справах, зокрема в справі захитаного недовго Ангільсько-французької акції в Єгипті американсько-ангільського союзу. Запит у цій справі одного кореспондента на пресовій конференції в середу, президент Айзенгавер ані не потвердив, ані не заперечив, заявляючи, що в цій

Конгресова комісія за продовження податків від корпорацій і продажу

Вашингтон. — Комісія Співробітництва в Палаті Репрезентантів 6-го лютого погодилася на те, щоб теперішні податки від корпорацій і від продажу товарів (алкоголю, пива, цигарок, автомобілів та інших) не зменшувати і в найближчому фінансовому році. Згідно з ухваленням за-

Атомові бомбосховища мають коштувати 38 мільйонів

Вашингтон. — Експерти флоту виявляють, що побудування атомових бомбосховищ для військових цілей країни коштувало б 38 мільйонів доларів, це значить одиорічний оборонний бюджет. Коли б вдалося збудувати ці бомбосховища, то населення ЗДА було б на 99 відсотків забезпечене проти атомових бомб. Ті експерти заявили в Підкомісії Урядових Діл в Конгресі, що будова тих бомбосховищ є „зовсім можлива“ в умовах аме-

Український Нью Йорк об'єднано вшанує Ів. Франка

Нью Йорк. — Уже в найближчому тижні, до 10 лютого ц. р. у залі Фешен Інституту (при 225 В. 24 вул.) відбудеться величава Академія присвячена Великому Каменярю Іванові Франкові у сторіччя його народження. Для відзначення цих роковин об'єдналася ціла українська громада в окремому Оувейльському Комітеті, що його очолює голова місцевого Комітету Об'єднання Американсько-Українських Організацій адв. Роман Гуглевич. Ювілейний Комітет подбав про належну підготовку святкування. Промовою виступить проф. д-р Р. Смаль-Стоцький, голова НТШ. Виступить знайий усіх хор „Думка“ під дир. Л. Крушельницького, а також Злучені Хори Нью Йорку („Боян“, „Думка“ і „Мішанний хор“) під дир. Ігора Снегівського. Публіка почує молодого співака Ю. Богачевського, який відіграв дві композиції Ігора Снегівського, а в другій частині програми буде нагода побачити регарний монтаж поеми „Мойсей“ у виконанні Українського Театру в Америці під мист. кер. Йосипа Гриняка. Сцену прикрашуватиме портрет Івана Франка, новий твір знаного нашого скульптора Сергія Литвиненка. Чистий дохід призначений на заочаткування фонду будови пам'ятника Іванові Франкові в метрополії світу, Нью Йорку.

КОНФЕРУЮТЬ В СПРАВІ АЛЬЖИРУ

Міністр закордонних справ Франції Піно (праворуч) конференсу з представником ЗДА до ОН Генрі Кебот Ладжом в справі пологди альжирського конфлікту. В політичних колах сподіваються, що по справу передадуть під розгляд Генеральної Асамблеї ОН, щоб обидві сторони мали можливість з'ясувати своє становище і домагання.

Москва обвинувачує ЗДА у шпигунській „сенретній війні“

Москва. — Совєтське міністерство закордонних справ вшанувало в домі совєтських журналістів показ американської „злочинної шпигунської діяльності“, виставляючи не тільки матеріальні докази цієї „шпигунської роботи“, значить вшанувало, що ним будуть засобиляють американці висланих до СССР шпигунів, але і виводили на цьому показі живих „американських шпигунів“, половених нібито в СССР ще перед трьома або й чотирма роками. З метою розпугування відомою цей показ скликало до дому совєтських журналістів яких дівоті закордонних кореспондентів і редакторів совєтських газет і кількадецять телевізійних та фільмових репортерів, щоб вони фотографували розкладений на столі шпигунський вшанувало: радіо- і фото-апарати, зброю, фальшиві документи, паперони і золоті гроші, капелі з отрутою для самогубства і т. ін. Крім того, виведено під час показу і чотирьох живих шпигунів, які всі одностайно признавалися перед журналістичною аудиторією

Італійські ліві соціалісти вирішують своє ставлення до комуністів

Венеція. — Від середи 6 лютого ц. р. почався у Венеції з'їзд Італійської лівої соціалістичної партії, чи пак лівого крила тієї партії, щоб остаточно вирішити, чи вона зриває з комуністами чи й об'єднується з правим крилом партії в одну соціалістичну партію. Десять років тому соціалістична партія була в Італії одностайна під головництвом П'єтро Ненні. Проте у партії стався розкол внаслідку комунофільського курсу, що його вів Ненні. Меншість під проводом Джузеппе Саррагата відкололося і хоч має в парламенті тільки 19 послів, проте здобула собі повагу в громадянстві і грає активну роль в державі, належачи до урядового блоку. Від кількох місяців

Греки бунтують проти тоталітарних реформ у Єгипті

Каїро. — 70.000 греків в Єгипті, які у зв'язку з грецько-ангільським спором за Кипр уважали себе управліюваною групою, дуже розчаровані і збентежені останніми господарсько-політичними реформами уряду Насерів. Вони вважають, що „егіпцізація“ чужинецьких банків і промислових підприємств, застосована негідно до ангільських і французьких господарських установ до передбачена в найближчій п'ятьох роках й у відношенні до всіх інших чужинських підприємств, грозить руйною для грецького майна в Єгипті. Тому грецька зор-

КОРОЛЬ САВД СХВАЛЮЄ І РЕКОМЕНДУЄ АРАБАМ СЕРЕДНЬО-СХІДНІЙ ПЛАН АЙЗЕНГАВЕРА

Вашингтон. — Відомий під назвою „доктрини Айзенгавера“ план Президента відносно всебічної американської допомоги, включно із використанням у потребі американських збройних сил для допомоги країнам Середнього Сходу в обороні перед комуністичною загрозою, „с добрий та заслуговує на увагу і призначення“ — заявив минулої середи, 6-го лютого, арабський король Сауд, що перебуває тепер на відвідинах у ЗДА та продовжує свої наради з високими американськими представниками в столиці. Король Сауд висловив цю свою оцінку про „доктрину Айзенгавера“ принагідно кореспондентам після пресової конференції, на якій президент Айзенгавер зі свого боку висловив своє задоволення з відвідин короля Сауда, вважаючи, що розмови з цим арабським володарем „прочищують підлогу непорозуміння“ та готові у великій мірі припинити до створення „мирного і, можливо, об'єднаного Середнього Сходу“. У відповідь на запит кореспондентів, чи свої відвідини та розмови у Вашингтоні він уважав за успішні, король Сауд заявив, що таку оцінку можна застосувати до поодиноких справ, але з'ясувати ближче до яких саме. Прихильне відношення

Британія і Франція домагаються негайних переговорів у справі Суєзьного Каналу

Об'єднані Нації. — Представники Великої Британії та Франції звернулися до Генерального Секретаря ООН Дага Гармешілди за домагаються розпочати негайні переговори з Єгиптом в справі тимчасової пологди т. зв. суєзької проблеми. Британія і Франція хотіли б мати якийсь порозуміння з Єгиптом ще перед тим, як Суєзький канал буде знову відкритий для плавання, бо вони впевнені, що після того буде неможливо добитися від Єгипту дефінітивної і задовільної пологди справі користування цим каналом. Єгипет досі відмовлявся від безпосередніх переговорів з Вел. Британією і Францією, як теж вимагав негайного виведення Ізраїльських військ з окупованої Ізраїлем сиптес-

У СВІТІ

● У Франції об'єдналися жидівські організації, що охоплюють колисьшніх учасників про протинацистського підпілля, і комуністична партія у спільному протесті проти призначення німецького генерала Гауса Шпайделя командантом усіх середньо-європейських суходільних військ держав НАТО. Шпайдель не був нацистом, не навідав Гітлера і сидів у катедрі за участь у змові проти нього. ● В Італії з найбільшим зацікавленням стежать за судячим розправою, яка вже два тижні ведеться у Венеції проти трьох осіб, обвинувачуваних в убивстві чи в спробі задушити бивство 21-річної красуні Вільми Монтезі. Її батьки та ізраїльтяни заявили, що вони не вірять в убивство, а припускають, що це був нещасливий випадок. Публічна оцінка, яка спершу була одностайна з актом обвинувачення, почала сумніватися, чи Вільму Монтезі дійсно вбили, чи може вона бути невинною від ужитих наркотиків, звільнилася на морському пляжі під час припливу. ● Турки у місті Фаматуга на Кипрі, вертаючись за похороном турецького політика, який загинув від бомби грецького революціонера, напали на міський шпиталь, клініку і цитриновий склад, де працювали грецькі робітники. Раною 12 греків, з них одного смертельно. Коли греки почали бити на сполох у давню юрба турків поспішила до сповідальниці, де вдерлася в 600-річну греко-православну церкву, що порозбивала ікони та віконні вітражі. Ангільська поліція „спинилася“.

● У Румунії відбулася в останню неділю комедія парламентських „виборів“, в яких „виборо“ 437 послів. З близько 11,000,000 управнених до голосування „голосувало“ 95% 98%. Очевидно, це був один комуністичний список.

● Мадярський уряд знову обвинувачує Австрію в затриманні мільйонів утікачів. Австрійський уряд вніс, що офіційні австрійські чиновники, перед тим як дати право азилу, запитують батьків мільйонів утікачів, чи не треба завернути їх назад. Мадярський уряд висловив таке висноження незадоволення, бо, мовляв, усіх утікачів нижче від 18 років треба автоматично завертати назад.

● Американський студент Стюарт В. Байтгелл, який, екшнний університет в Бостоні, служив в американській армії в Західній Німеччині, а після того залишився там, щоб дістати докторат в Боннському університеті, звернувся до західнонімецького уряду з просябою призначити йому право політичного азилу. У листопаді минулого року, дізнавшись про вихід революції в Вудешті, Байтгелл в американській військовій уніформі поспішив на Мадририд, щоб „бити комуністів“. Після вшанування совєтських танків, він сковався в американській амбасаді, яка 21 листопада вислала його своїм автором до Відня. Американський паспорт йому продовжили тільки до 21 лютого ц. р. і відразу заявили, що його притягнуть до відповідальності за злодійкування американського уніформою.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1883

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

PEREPLATA:	SUBSCRIPTION RATES.
Na рік — \$10.00	One year — \$10.00
Na шість місяців — 5.25	Six months — 5.25
Na три місяці — 2.75	Three months — 2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПЕРЕСТОРОГА І ПРИГАДКА

На протязі останніх тижнів з уст провідних мужів ЗДА впади слова перестороги не тільки проти загрози інфляції, але навіть проти депресії. Перестерегати проти інфляційних тенденцій в американській економіці президент Айсенавер двічі: в своєму посланні про Стан Юні, виголошеному 10 січня ц. р., і тижневій пізніше, передаючи Конгресові проект нового бюджету на 1957/58 рік. Тоді ж, 16 січня, і секретар скарбу Гомфрі заявив дуже рішуче, що інфляція неминуча, якщо урядові не поведеться, з одного боку, зменшити надмірні федеральні витрати, а з другого — якщо не буде проведена редукція надто високих податків. Усвідомлюючи небезпеку інфляції, президент Айсенавер уповноважив секретаря скарбу вжити всіх заходів для того, щоб зменшити федеральний бюджет, в такому напрямку, щоб не послабити оборонних і інших важливих справ країни. Водночас із цим Гомфрі, який був примушений, здається, під впливом інших членів уряду виступити з проектом бюджету у висоті 72 мільярдів доларів, звернувся із закликом до всіх компетентних федеральних і приватних чинників почати боротьбу з інфляційними тенденціями, зокрема не допустити до дальшого підвищення цін і заробітних платень і разом із цим — до знецінювання долара.

Перестороги Айсенавера і Гомфрі проти інфляції дали привід для виступу Герберта Гувера, що був президентом у найбільш критичну для ЗДА добу т. зв. депресії (роки 1929-1932). На основі свого важкого досвіду Герберт Гувер стверджує, що коли інфляційні тенденції у ЗДА не припиняться, то З'єднені Держави опиняться знову в депресії, можливо навіть дошкульній, як була депресія за його урядування. Гувер підтверджує, що ЗДА знаходяться вже в стані інфляції, яку поглиблюють, з одного боку, певні "групи тиску" з господарських кіл, а з другого — деякі урядові чинники, розбудовуючи надмірно федеральний апарат і збільшуючи витрати. Гувер так само, як і Гомфрі, попередив, що, коли не будуть зменшені федеральні витрати і податки, то за започаткованою вже інфляцією прийдє неминуче депресія. Пропозиції Гувера в справі редукції федеральних витрат охочуть конкретно не тільки противники вищезгаданих акцій "груп тиску" (значить, лавбістів), але й зменшення кількості федеральних урядовців та усунення конкуренції між федеральним урядом і приватною індустрією.

Виступ Гувера і його пересторога вже не тільки проти інфляції, але й проти депресії викликав чимало занепокоєння в країні і вплинув у великій мірі на раптовий спад акцій на американських біржах в дні 5 лютого, зокрема на ньюйоркській, де впади вони пересікли на одну до трьох точок, і де протягом одного дня втрати досягли майже трьох мільярдів доларів. Коли не брати до уваги невеликого спаду акцій в половині січня ц. р., то вітторкове замоманя було одним із найбільш після спаду акцій, що відбувся в березні минулого року. Все ж таки цей упадок на біржі ще не такий загрозливий, щоб давав причину алармувати про якусь катастрофу. На останній спад акцій на американських біржах вплинула не тільки остерога Гувера, склалася на неї і цілий ряд інших чинників, таких, як обмеження в одержуванні федеральних кредитів, зменшення будівельних робіт, невпевна ситуація в текстильній, автомобільній та інших індустріях.

Позитивним явищем в цій ситуації, яке у великій мірі може вплинути на припинення інфляційних тенденцій, є те, що керівні американські урядові чинники, включно з Президентом і секретарем скарбу, усвідомлюють в усьому обсягу загрози цих тенденцій і вживають всіх заходів, потрібних для їх перекорення. Треба сподіватися, що й Конгрес, який матиме вирішальне слово щодо бюджету, зокрема щодо справи надмірних федеральних витрат і податків, попереджений виступами Айсенавера, Гомфрі і Гувера, використає всі можливості для протидії інфляції.

Безпосередньої загрози депресії немає, і треба думати, що, в умовах теперішнього американського законодавства і фінансової забезпеченості, така катастрофа, як була нею депресія 1929-1932 років, повторитися не зможе. Все ж таки інфляційні тенденції і можливість такої чи іншої господарської кризи спонукають громадянство не покладати всіх надій на безупинний зріст добробуту, а подбати зачасу і на "великий випадок" хоч би про відповідне забезпечення в такій стабільній установі, як Український Народний Союз.

АРИТМЕТИКА В ПОЛІТИЦІ ОН

В Об'єднаних Націях ставилася нова, досить кумедна ситуація: яка дуже яскраво й дуже негативно проявилася у пологоджуваних затяжних арабсько-ізраїльському спорі. Цю ситуацію створило таке відношення сил у складі "світового парламенту", яке в практиці надзвичайно утруднює, якщо взагалі не унеможливило прийняття в будь-якому поважному міжнародному конфлікті ясного, виразного й конструктивного рішення. І тому в суботу минулого тижня, після довгих і впертих закулісних нарад та конференцій, адалось з трудом перевести дві резолюції, з яких одна дістала більшість 74-ох голосів, друга 56-ох, але обидві разом викликали своїм змістом і закривками, неясним сформулюванням — дальший заколот в міжнародному світі, поділеному в поглядах на середню — східно-східну ситуацію. За одностайними коментарями преси, автор цієї резолюції і головний промотор замирення, амбасадор ЗДА в Об'єднаних Націях, Генрі Кебот Ладж, свідомо виступав у неї такі неясні звороти, як рекомендація для генерального секретаря Гаммершилда, щоб він ужив "інших засобів", не називаючи, яких саме, і що треба повести "акцію, яка запевнила б поступ в напрямку встановлення мирних обставин", бо — мовляв — ніяка інша, виразніша й чіткіша резолюція не перейшла б. Канадський міністер закордонних справ Пірсон був такою недовольний всіма тими серпантинками, які закривали істотне бажання проктодівців, що іменем своєї країни відмовився спонсорувати резолюцію, хоч, очевидно, Канада цілком погоджується із ЗДА в поглядках щодо ситуації на Середньому Сході. Зараз же після прийняття цієї резолюції виявилось, що між самими тими, що її приготували, існує різниця в інтерпретації. Так, наприклад, індійський делегат Кришна Менон уважав, що рекомендація розташувати "міжнародну поліцію" ОН на сипетсько-ізраїльському кордоні означає, що ця поліція має бути приміщена тимчасово, на короткий час, обабіч демаркаційної лінії, а Кебот Ладж і інші автори та спонсори цієї резолюції думали уможливити нею введення тієї "міжнародної поліції" лише на сипетські терени Газі й побережжя затоки Акабі. Практичний з того вислід: обидві резолюції невикональні, і — якщо не вдасться Гаммершилдові досягнути компромісу в безпосередніх переговорах з представниками Ізраїлю і Сипиту, то справа знову вернеться на терен Генеральної Асамблеї з тими самими мізерними виглядами на успіх.

Коли вже раніше Об'єднані Нації хворіли на дві головні недуги — зловживане Москвою правом "вето" у Раді Безпечення і брак власної ексекутивної сили — то тепер їх практичні можливості стали ще менші. Бо раніше було менше членів Об'єднаних Націй, і вільний західний світ, а серед нього З'єднені Держави, могли легше проводити на Об'єднаних Націях свою політику. Коли 11 років тому відбувалася в Лондоні перша сесія Генеральної Асамблеї,

до Об'єднаних Націй належала 51 держава. Коли між ними 20 голосів належало південно-американським державам, які з-півдня підтримували становище З'єднаних Держав, то це була вже, так би мовити, постійна і тривка основа для вирішної американської ролі в ОН. Коли число членів Об'єднаних Націй зросло до 60, то й тоді цифрове відношення в них було настільки здорове, що давало змогу ізолювати комуністично-соціалістичний блок, який нараховував всього шість голосів, разом з Югославією. Держави Британського Комонвелту, частина держав НАТО, що належали до ОН, і ЗДА у проводі 20 південно-американських держав — завжди розпоряджалися безоглядною більшістю, з тим, що нечисленні "нейтральні" або присидувалися до більшості, або цю більшість стримували від голосування, коли шість комуністичних країн голосували "проти".

Але рік тому прийшла поважна зміна. Південно-американські країни перейняли ініціативу, щоб за всяку ціну впровадити до ОН дві латинські посестри — Італію і Еспанію. І дійсно, треба було заплатити за це високу ціну, погодившись на одностайний вибір ще чотирьох комуністичних країн, соювських сателітів. Комуністичний блок, який зменшився був до 5-ох членів внаслідок "усамостійнення" Югославії, тепер (без Югославії) зріс до дев'яти членів. Зате, після останнього прийняття ще 4-ох азійсько-африканських країн, число цих останніх збільшилось в ОН до 27. Хоч загальне число членів Об'єднаних Націй зросло до 80, проте тепер СС-СР, граючи роль опікуна "жертв західного колоніалізму" та зручно орудуючи демагогічною фразеологією, поривав за собою азійсько-африканські "не втрачай" країни, і таким чином комуністичні "нейтральні" розпоряджались майже половиною голосів в Об'єднаних Націях! Південно-американські країни які становили одну третину ОН, тепер впади до одної чвертини. Ситуація вільного світу на терені ОН погіршилася розбиттям голосів і в середині Британського Комонвелту, де частина членів присидувалася до "нейтралістів". Внаслідок англо-кипрського конфлікту Греція, "бокус" і не голосує разом з Англією, а в середньо-східній проблемі вразно підтримує арабів. Падення Африка бойкотує ОН за їхнє становище в справі сегрегаційної політики. Таким чином кожна справа, яка вимагає двох третей голосів у Генеральній Асамблеї, заздалегідь засуджена на невдачу, бо або вільні держави, або блок комуністів, "нейтралістів" можуть не допустити до потрібної кваліфікованої більшості. Вигляди на майбутнє ще сумніші, бо на американському континенті нема вже більше кандидатів до ОН, а в Європі є ще хіба "дві Німеччини", вільна й комуністична, зате є ще кандидати з Азії й Африки (Малаяська Федерация, Золоте Побережжя, дальші африканські колонії, що дістаються самостійністю), які, будучи "новачками" в міжнародній політиці, можуть іти на

гачок більшовицької демагогії. Таким чином арифметика стала рахотом поважним, який не вирішувати політичним чином на терені Об'єднаних Націй. Раніше наперед знали, хто буде "за", а хто "проти". Тепер треба догадуватися й морочливих заходів, щоб резолюції досягли одностайності, чи бодай проходили великою більшістю голосів. Об'єднані Нації — це такий інструмент виступу, в якому неможливо майоризувати меншість механічною більшістю, бо тоді прийняті постанови все одно не матимуть практичної вартості. Щоб дістати згоду всіх заінтересованих сторін — раніше було легше, бо ЗДА, маючи за собою весь американський континент, могли своїм величезним моральним і політичним авторитетом впливати на зацікавлені сторони. Тепер куди трудніше робити це, а куди легше інтригувати й впливати — Советам.

Ось так у практиці виявляється, що претерпів принцип — рівності всіх країн у світі і загального права всіх й бути рівноправними членами Об'єднаних Націй, переведений у діло, став перешкодою для заведення ладу і дійсно справедливого миру у світі, побудованого на волі всіх народів.

Сірий, суворий, а то й похмурий характер міста спричиняють у великій мірі атмосферичні умовини. Лондон дуже часто окутаний в густу мряку і "смог", тобто мішанину мряки і диму, що йде з фабрик та незчислених комінпалат. Лондонський "смог" далеко гірший як "смог" в Лос-Анжелесі, про який так багато говориться в Америці в останніх роках. Здається, що тільки в Мільно, в Італії, мряка і "смог" більші, як в Лондоні.

Цікаво, що в Лондоні немає майбутні ані одні асфаль-

ПОВНІ СТАРЕЧІ ПЕНСІЇ ДЛЯ НЕЗДІБНИХ ДО ПРАЦІ

1-го липня цього року починає діяти та частина закону про соціальне забезпечення, згідно з якою нездібні до праці робітники й робітничі старчі пенсії, якщо вони закінчили 50-ий рік життя і якщо визначено до того лікарем, який стверджує їхню постійну й повну нездібність до праці. Це вперше в історії ЗДА діставатимуть пенсії робітники, які не досягли емеритального віку — 65 років для чоловіків і 62 років для жінок. Щоб ці повні пенсії можна було діставати вже після 50-ох років життя, треба деяких умов, які передбачає закон:

1. Дана особа мусить закінчити принаймні 50-ий рік життя. (Вона може бути й старша, до 65 року включно, бо після того року кожному, навіть працездатному робітнику, прислугує стареча емеритур).

2. Дана особа мусить працювати принаймні п'ять років упродовж тих десятих років, які попереджають час, коли вона старіється про емеритурі для нездібних до праці робітників.

3. Вона повинна працювати принаймні 18 місяців упродовж трьох років перед переходом на інвалідську емеритур.

Цей час праці мусить бути задоволений в уряді соціального забезпечення. Час військової служби після 16-го вересня 1940 р. або праця на заповненнях врятовується зарплатою з затриманням, зарплатою в соціальному забезпеченні.

Але треба вразно підкреслити, що тимчасова нездібність до праці не дає права на користування пенсією для інвалідів праці. Згідно з законом "треба бути так тяжко нездібним до праці, що він не зможе виконувати жад-

гачок більшовицької демагогії.

Таким чином арифметика стала рахотом поважним, який не вирішувати політичним чином на терені Об'єднаних Націй. Раніше наперед знали, хто буде "за", а хто "проти". Тепер треба догадуватися й морочливих заходів, щоб резолюції досягли одностайності, чи бодай проходили великою більшістю голосів. Об'єднані Нації — це такий інструмент виступу, в якому неможливо майоризувати меншість механічною більшістю, бо тоді прийняті постанови все одно не матимуть практичної вартості. Щоб дістати згоду всіх заінтересованих сторін — раніше було легше, бо ЗДА, маючи за собою весь американський континент, могли своїм величезним моральним і політичним авторитетом впливати на зацікавлені сторони. Тепер куди трудніше робити це, а куди легше інтригувати й впливати — Советам.

Ось так у практиці виявляється, що претерпів принцип — рівності всіх країн у світі і загального права всіх й бути рівноправними членами Об'єднаних Націй, переведений у діло, став перешкодою для заведення ладу і дійсно справедливого миру у світі, побудованого на волі всіх народів.

Сірий, суворий, а то й похмурий характер міста спричиняють у великій мірі атмосферичні умовини. Лондон дуже часто окутаний в густу мряку і "смог", тобто мішанину мряки і диму, що йде з фабрик та незчислених комінпалат. Лондонський "смог" далеко гірший як "смог" в Лос-Анжелесі, про який так багато говориться в Америці в останніх роках. Здається, що тільки в Мільно, в Італії, мряка і "смог" більші, як в Лондоні.

Цікаво, що в Лондоні немає майбутні ані одні асфаль-

тованої вулиці, — навіть в середині міста вулиці вилізані камінням або штурмом. Рух в центрі міста, зокрема в години, коли люди йдуть або вертаються з праці, великий. Тоді вулиці забиті типовими для Лондону червоними, двоколісними автомобілями та чорними, старомодними, хоч практичними й дешевими, таксівами. Приватних автомобілів, вони малі, екромні й також переважно чорні або сірі. Авта йдуть лівою стороною, а шофер сидить по правій стороні авта. Трамваї у Лондоні немає. Найважливішим комунікаційним середником є густа сітка підземної залізничної, поїзди і стації якої елегантніші як у Нью-Йорку.

Серйозність характеру міста виявляється не тільки в зовнішньому вигляді, але й в його духовному обличчі. Наприклад, нічне життя Лондону ніяк не можна порівняти з життям Нью-Йорку. Славний Пікаділлі Сіркус — це тільки мініатюра ньюйоркського Таймс-Скверу, коли мова про світляні рекламні

КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКА ЛАВРА — СЬОГОДНІ

Варшавський тижневик "Післязв'яз" умістив цікавий ілюстрований репортаж свого кореспондента про Києво-Печерську Лавру, уривки з якого подаємо нижче:

"Територія Лаври киян зветься заповідником. В центрі її є то заповідник середньовічної екзотики посеред моря совєтської сучасності. Натопи не може зміститися в іалейній церкві. Вірні моляться на площі перед відчиненими церковними дверима. Поміж срім натовпом снують монахи: старші достойники у високих горшкуватих тіарах, а беззубі новачки у підперезаних поворожками кудях сатинових сорочках і ковчачках, що пригладжують наймодніші в цьому сезоні жіночі капелюшки.

Перед відчиненими дверима церкви, на бруку, стоять на колінах жінки. Шохвалі на схилються і б'ють глибокі коліно, торкаючись до самої землі. З глибини доліс голосний спів хору. В середині церкви три духовники, убрані в вишпаним золотом різь, відправляють Службу Божу. Мелодію підхоплюють черниці, що стоять в ряд. Їхні потужні бачи заступають неспівні голоси натовпу вірних. Пісня старослов'янська, урочиста й поборна, здається, розсаджує старі церковні мури.

По завершенні вхід до славновісних печер, які до половини вісімнадцятого століття були місцем спочинку померлих черців.

І от виявилось, що деякі поховані тут тіла на протязі віда не підпали процесам розкладу — попросту змуміфікувались. Це визнано за чудо, і 1643 року 69 з-поміж похованих канонізовано. Печерська Лавра стала місцем процві, що стягло вірних з цілої Русі. Поплили святі реліквії до різних церков і монастирів, зростало багатство, слава і могутність печерської ігуменства.

Сьогодні свадкомі тієї слави продають перед входом до печер тонісінні, як соломинні, свічки — по карбованцю за штуку.

По виході з печер затримують на лінійці якогось свого достойника у високій шапці з шельмом. Питання, як їм живється. Священник стурбовано озирється і відповідає неохоче:

— Як бачите: нікого тут не перешкоджає. Є нас тепер коло вісімдесяти осіб. Священник ще раз озирється, а потім кидая знаєнація: — Не господарі ми тепер. Усе забрали під музей, — і швидким кроком відходять.

Оглянули ми також музей. Заснований в 1926 році, охоплює він 22 гектари території Лаври разом з 86 будівлями. Монахам залишено тільки дві церкви та печери.

Завдання музею — прова-

ля повідомити вас, коли маєте виступи друге прохання. Якщо уряд не дасть вам знати, як поладжене перше прохання до кінця найближчого травня, тоді зверніться до нього по дальшій інформації, може треба буде деяких доповнень до вашої просьби.

Щоб належно оцінити небувалу доброту в Америці, треба бачити життєві відносини в повсящайній Європі. Українці в інших країнах Європи вважають, що їхні земляки в Англії мають належну життєву стопу. Та ця стопа дуже низька в порівнянні з тою, яка є в Америці. Пересічний робітник в Англії заробляє від 23 до 28 дол. на тиждень. Фахові робітни-

ки та робітники, які виконують особливо тяжку працю, одержують від 32 до 38 дол. Пересічний лікар заробляє коло 4,000 дол. річно. Звичайний професор хемії в Лондонському Університеті одержує 5,600 дол. на рік. Це вже найкраща платня, якої можна добитися в академічній діяльності. Лектор заробляє коло 2,500 дол. річно. Директори корпорацій одержують від 84 до 112 дол. тижнево, а найвищі платні далеко монахи в Англії, як в Америці. При цьому треба згадати те й те, що в Англії податки далеко вищі, як в Америці, то від більших прибутків оподаткування далеко вище.

Замітний є факт, що різниця між найвищими й найнижчими платнями далеко монахи в Англії, як в Америці. При цьому треба згадати те й те, що в Англії податки далеко вищі, як в Америці, то від більших прибутків оподаткування далеко вище.

дити працю культурно-освітню і науково-атеїстичну. Загальний же намір робитися на науковому узаєдненні явищ, що їх проголошувати монахи, як чудеса. Зорганізовано там спеціальну виставку, експозиції якої мають показувати науково, що муміфікація трупа в печерах може відбуватися без участі надприродних сил.

Центральною будівлею Лаври був Успенський Собор, побудований в 11 столітті. Давній літописець пише про нього, що "був подібний до небес". Цей собор під час останньої війни був цілковито знищений. Пам'яткою з 12 століття є церква Спаса на Берестові, де поховано м. ін. засновника Москви — Юрія Долгорукого.

Пам'ятки архітектури й мистецтва Києво-Печерської Лаври приваблюють сюди маси туристів місцевих і закордонних. Після огляду територію музею туристи — захоплені антирелігійною виставкою — діяляють звичайно бажання оглянути також лаврські печери...

Автор цього репортажу — можливо, атеїст — все ж таки, треба думати, досить об'єктивно представив образ Києво-Печерської Лаври, як виглядає вона сьогодні. Вільно йому думати, чи справді совєтська безглузда і примітивна антирелігійна пропаганда є "науково узаєдненою", і чи церква, переповнена вірними, є явищем "середньовічної екзотики". А може достосовіється він у своєму репортажі лише до вимог, що зобов'язують журналістів червоної польської преси? В кожному разі, з того, що він пише, прозирає співчуття до народу, у якого сяло відблара його святощі. Досить промовити також "несміливі" голоси натовпу вірних і відповіді монаха на запитання автора: "дів, хоч і злилися, але таки маю дідзгу незнайомі люди, скрати дещино гіркої праці."

Совєтські чинники, які об'єднали Києво-Печерську Лавру на музей-заповідник (до речі, не киян, зветься заповідником, як пише автор, а так називає її офіційно, і ніколи ця назва не була серед киян популярною), залишивши для вірних дві маленькі церкви, мали на увазі: задовольняти чим перед закордонними туристами нібито свободу релігії в Совєтському Союзі, а з другого боку — поборувати релігію "останнім словом науки" з улаштованого тут же антирелігійного музею. Чи переконався в цьому автор, відвідуючи Лавру? І чи знає він, що "подібний до небес" Успенський Собор знищили самі ж більшовики, підмінувавши його в 1941 році?

В. С-ко

НЕ ЛАМАЛА ЦВІТУ...

Не ламала цвіт із шпіншину, Бо колочий, Хоч такий пахучий. Обминала одного хлопчину, Во зрадливий, Хоч такий вродливий.

Тільки правду казку в народі Серце закинуло з розумом не а згоді. Захмеліло на зелені лузі, Прохмелілось та й забилось в тузі.

І не вітер гра на ободні, Не журавка плаче над озерцем... Рву шпіншину не болять долоні: Колочий шпіншинується у серце.

ТАМАРА КОЛОМІНЕЦЬ

ки та робітники, які виконують особливо тяжку працю, одержують від 32 до 38 дол. Пересічний лікар заробляє коло 4,000 дол. річно. Звичайний професор хемії в Лондонському Університеті одержує 5,600 дол. на рік. Це вже найкраща платня, якої можна добитися в академічній діяльності. Лектор заробляє коло 2,500 дол. річно. Директори корпорацій одержують від 84 до 112 дол. тижнево, а найвищі платні далеко монахи в Англії, як в Америці. При цьому треба згадати те й те, що в Англії податки далеко вищі, як в Америці, то від більших прибутків оподаткування далеко вище.

Замітний є факт, що різниця між найвищими й найнижчими платнями далеко монахи в Англії, як в Америці. При цьому треба згадати те й те, що в Англії податки далеко вищі, як в Америці, то від більших прибутків оподаткування далеко вище.

Замітний є факт, що різниця між найвищими й найнижчими платнями далеко монахи в Англії, як в Америці. При цьому треба згадати те й те, що в Англії податки далеко вищі, як в Америці, то від більших прибутків оподаткування далеко вище.

Замітний є факт, що різниця між найвищими й найнижчими платнями далеко монахи в Англії, як в Америці. При цьому треба згадати те й те, що в Англії податки далеко вищі, як в Америці, то від більших прибутків оподаткування далеко вище.

Замітний є факт, що різниця між найвищими й найнижчими платнями далеко монахи в Англії, як в Америці. При цьому треба згадати те й те, що в Англії податки далеко вищі, як в Америці, то від більших прибутків оподаткування далеко вище.

Д-р М. Дудра

3 ЛОНДОНУ ДО НАПРІ (З відвідін Європи)

(1)

1. Лондон — Бритійська Метрополія

Лондон. — Коли Ви, вбравшись у подорож по Європі, заупиняєтесь в Англії, то Ви ще є, так би мовити, частиною в Америці. Передусім, послугується тут по-американськи мовою. Правда, коли скажете "гет" (саміт "гет", або "геттінг" — саміт "геттінг", то англієць, де завжди зрозуміє, але такі геттінгіві мовні труднощі можуть трапитися Вам навіть під час подорожі по Америці. Англієць значить та етикету у великій мірі також подібний до американського, наприклад, чоловіки в товаристві жінок на вулиці йдуть завжди від їдні, шлюбні обручки носять на лівій руці тощо.

Та це майбутнє і все, що належить Америці. Поза тим Ви в Європі, яка так сильно різниться від Америки. Вже сама монетна система Англії спричиняє Вам клопоту. Фунт має 20 шілінгів, а шілінг — 12 пенсів. Крім фунта, англієць вживає ще й гвіней, яка дорівнює одному фунтові і одному шілінгові, при чому сьогодні вже немає ні такої монети, ні такої банкноти: це тільки абстрактна рахункова одиниця. Знижувати до такого рахунку, а при тому мити скоро перераховувати не все на долари — досить трудна штука. Трудність справляє і вигляд монет. Англієцький цент розміром далеко більший, як всі інші монети. При тому англієць вживає ще й пів цента.

Стисло кажучи, Англія не

ЛІТЕРАТУРА МИСТЕЦТВО РОЗВАГА

СТОРІЧЧЯ МИКОЛИ САДОВСЬКОГО

У грудні місяці минулого року сповнилося сто років з дня народження визначного сина українського народу, славного артиста й режисера Миколи Карповича Садовського, заслуги якого для українського театру напевно величезні.

Народився Микола Садовський 19 грудня 1856 року в степовій Херсонщині у талановитій родині Тобілевичів, з якої, крім нього, прославили своє ім'я ще брати його — актор і драматург Іван Карпенко-Карий, прозваний „українським Ісеном“, і Панас Саксаганський — знаменитий режисер і артист. Ще зовсім юнаком, залишивши сільське в етратеську повітову школу, романтичний юнак в разі підпоручника брав участь в 1877 році у війні на Балканах, в тяжких боях на горі Шипці, де вирішувалась доля цієї воєнної кампанії. В одному з боїв, коли прапор Житомирського полку, до якого належав Микола Садовський, опинився в руках турків, відважний підпоручник відбив його у ворогів. За це нагородили його найвищою військовою відзнакою — георгіївським хрестом.

Сценічну кар'єру почав Микола Садовський в аматорських театрах у Вороніжці і Єлисаветграді. У перший професійний український театр Анкарова і Кропивницького прийшов в 1881 році, уже не юнаком, повний надій і творчих планів. Як учень Кропивницького, з його друкою — що мандрувала по цілій Україні і навіть досягла тодішньої столиці Росії Петербургу — виступав з георгіївським хрестом, Саксаганським, Затиркевич-Карпінською та ін.

У 1888 році, організувавши власну театральну трупу, продовжував Микола Садовський у своїй режисерській діяльності традиції реалістичної школи, створеної ще другим Шевченком — Михайлом Щепкіним, а розвинені театральним новатором і вчителем багатьох українських акторів Марком Кропивницьким.

За свою 50-літню артистичну діяльність залишив Микола Садовський у пам'яті глядачів десятки кольоритних образів: Миколи з „Нагали Полтавці“, Назара з „Назара Стодолі“, Гната з „Безталанної“, Калитки, Цокуля, Пузиря з п'єси Карпенка-Карого, Звеса з опери „Євгеда“, Батька з опери „Катерина“ та ін. В побуто-

вих п'єсах захоплював глядачів у ролях Дмитра („Не судилося“), Подорожнього („Зимовий вечір“ Старицького), Писаря („По ревізії“) та ін., а найбільше улюбився в ролях героїчних — Богдана Хмельницького з одноіменної драми Старицького, Тараса Бульби та запорожця Караса.

Проте, був Микола Садовський не тільки визначним актором та режисером, але й добрим співаком, імпровізатором та декламатором.

У 1905 р. виїздив М. Садовський до Галичини, де у Львові, керуючи театром „Руської Бесіди“, популярно виконував п'єси східноукраїнських драматургів і твори світової класики.

Після революції 1905-07 років М. Садовський заснував у Києві перший стаціонарний український театр, що за вісім років свого існування підготував цілий ряд п'єс і опер, уперше відігравши в українській мові „Ревізор“ і „Одруження“ М. Гоголя. (в перекладах самого М. Садовського), „Утоплену“ і „Чорноморця“ Лисенка, „Продану наречену“ Сметана та ін. В театрі Миколи Садовського виросли й розвинули свої таланти широкої когорти нині в підсоветській Україні І. Мар'яненко, В. Василько, М. Литвиненко-Вольгемут, В. Романюк, С. Хуторна, Т. Маринич, П. Коваленко та ін.

У бурхливі дні визвольних змагань, в 1918 році виїхав Микола Садовський знову до Галичини, де короткий час працював у Львові як директор українського театру. Далішим етапом в його житті був Ужгород на Закарпатській Україні, куди він переїхав на запрошення товариства „Прогрес“ з акторами П. Чугасом, О. Левицьким (нині в Німеччині в домі старців), М. Певним, Валентиною та Євгенією Івановими (нині в ЗДА), М. Кричевським та ін. Тут Микола Садовський став на чолі субсидованого чехословацьким урядом „Руського Театру“, що його створила група бушних учасників Української Республіканської Капелі, яку вислав був культурною місією до Західної Європи Головиний Отаман Симон Петлюра. Проте цей мало описаний в мемуарній літературі період діяльності Миколи Садовського розповідає колишня артистка „Руського Театру“ пані Катерина Трухля, яка проживає нині в Нью Йорку.

У мороз і сльоту, глухими дорогами Закарпаття роз'їздив Микола Садовський із своїм театром по містечках і селах, заціплюючи у численних глядачів любов до української мови і культури. Це була велика культурно-освітня і національно-освідомча акція, переведена горською ентузіастів на чолі з стареньким Садовським. Багато завдячує йому своїм національним відродженням Срібна Земля! А для аматорських театральних гуртків, розкиданих по найглухіших закутках цього краю, був він найавторитетнішим учителем і порадиником. В 1922 році „Руський Театр“ виїздив з гостинними виступами до Праги і Подєбрад, де зосереджена була українська еміграція в Чехо-Словаччині.

Особисті несприятливі обставини, які створилися для М. Садовського в Ужгороді, змусили його переїхати на постійне мешкання до Праги, де жив він до 1925 року, коли то в числі інших емігрантів рішив повернутися в Україну. Совєтські репресії, що працювали тоді не згірше за теперішні михайлівські, за всею ціну заповняли зманили Миколу Садовського. Йому обіцяли пост директора театру в Києві, гарантували повернення батьківського хутора, забезпечували повну свободу в артистичній діяльності. І Ми-

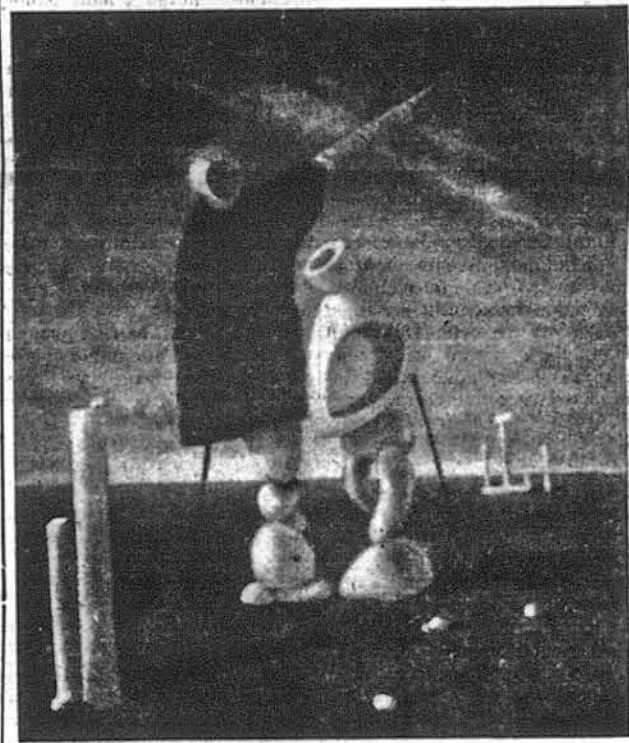
кола Садовський, гноблений ностальгією, відважився на цей крок, щоб „останні літа послужити народові“. Напевно, не здавав він собі справи з того, що везуть його на Україну лише для того, щоб ним, як і іншими поворотними, заслонитися перед українським народом, переконати його, що справді більшовики „будують соціалістичну Україну“. Майже всіх тих національних людей, які повірили тоді більшовикам, знищено. 69-літньому Миколі Садовському пощастило, бо до днів сивої старості він де дожив...

Від 1926 року брав Микола Садовський участь в театральному житті на Україні, виступаючи в Києві, Харкові та інших містах. В 1929 році виступав у фільмі „Останній лопман“, виконуючи в ньому головну роль. Останній раз виступив на сцені в Києві в ролі Вибороного у „Наталці Полтавці“.

Помер Микола Садовський на 77-му році життя в 1933 році — тому трагічному для України чорному році, коли Москва голодом загнала українське селянство до колючого дроту. Поховали його на Байковому кладовищі в Києві, недалеко Миколи Лисенка, Марії Заньковецької та інших великих діячів українського мистецтва, що все своє життя віддали на службю рідному народові.

В. С-ко

З ТВОРЧОСТІ МОЛОДИХ МИСТЦІВ

Богдан Певний — „Віщун“ (олія)

— починала інша і зараз же вона згасла:

— О, знаєте? Цей мій сусід, про якого я вам згадувала, він щось заговорює про подружжя!... Але це не мій тип мужиків!...

— Мій хлопець не хоче зволікати з шлюбом — могла почати друга дівчина іншу тему, як вона мала точність — казала одна з них.

Всі чекали на ту хвилину, але вона не думала кидати праці. Її не звільнювали з огляду на довголітню службу. Врала платню і розважалася у своїй вітніні ді. Поборюючи втому, проходила залу музею, пересиджувала в театрах, або, в сонячний день, йшла на набережну кормити горішками голубів, упевнена в тому, що вона це кохало потрібна, що має свою вагітність.

І в один сонячний день не урвалося.

На ручному возку продавець розкладав цукерки, напикати і різного роду горіхи для голубів. Іх багато літало по над людськими головами, або, оглядаючись на п'яти перехожих, вони дрібнотили до землі, підлітали до лавок. Нечат були навколо неї. Чекала на зміну свого життя на краєчку, на якесь ясне майбутнє. У безсонні ночі вштовпувала свій майбутній дім. Вітальня мала бути на кілька ступенів вище від передпокою, підлога скрізь чорна, перед вікнами квіти. І якісь Віт...

Сон накривав мрії і підкріплював її сили.

— Коли вона вже перестала працювати?! — дивувалися дівчата. — Молю Бога вже тепер, щоб я не мусіла працювати в такому віці, якщо, очевидно, доживу цього! — казала одна з них.

Всі чекали на ту хвилину, але вона не думала кидати праці. Її не звільнювали з огляду на довголітню службу. Врала платню і розважалася у своїй вітніні ді. Поборюючи втому, проходила залу музею, пересиджувала в театрах, або, в сонячний день, йшла на набережну кормити горішками голубів, упевнена в тому, що вона це кохало потрібна, що має свою вагітність.

І в один сонячний день не урвалося.

На ручному возку продавець розкладав цукерки, напикати і різного роду горіхи для голубів. Іх багато літало по над людськими головами, або, оглядаючись на п'яти перехожих, вони дрібнотили до землі, підлітали до лавок. Нечат були навколо неї. Чекала на зміну свого життя на краєчку, на якесь ясне майбутнє. У безсонні ночі вштовпувала свій майбутній дім. Вітальня мала бути на кілька ступенів вище від передпокою, підлога скрізь чорна, перед вікнами квіти. І якісь Віт...

МИХАЙЛО ТАРАНЬКО

У канадській пресі по-явилася вістка про смерть Михайла Таранька — без вікних близьких даних про останній час життя та місце й обставини смерті того видатного й заслуженого українського культурного діяча.

Михайло Таранько, який тепер мав би 70 років, був народним учителем. Позбавлений праці у школі ім. Шашкевича у Львові за польських часів за його громадську активність і національно-політичну свідомість, він почав від 1920 року видавати у Львові „Світ Дитини“, що став зразком щодо змісту й мистецького оформлення дитячим часописом. Швидко потім він почав видавати для старших дітей і молоді журналі „Молода Україна“ та заснував „Літочу Бібліотеку“ й „Популярну Бібліотеку“.

Видавництво Михайла Таранька у Львові стало одним з найповніших, а його видавця-редактора, сам Михайло Таранько, став одним з найбільш шанованих та водночас, завдяки особистим прикметам, найсимпатичніших постатей. Він мусів боротися з постійними величезними труднощами: із першою місією з польського пресою цензурою, яка свідомо переслідувала його, шиканувала, не хотіла цензурувати щіткових відбиток (превентивна цензура), а знищала цілі наклади, щоб зруйнувати його матеріально і довести до ліквідації видавництва. Польські знамениті здавали собі справу з величезного національно-виховного значення такого видавництва для українських дітей і молоді, — куди більше розуміли велике значення такого видавництва для українського народу в Польщі від самих українців. Бо від своїх власних земляків Таранько знавався теж постійно величезні прикмети, від байдужості батьків починаючи, на не зовсім лояльній конкуренції кінчаючи. Багато українських вчителів жалалися поручати дітям журналістик і книжки М. Таранька, щоб не наразитися польським шкільним зверхникам. Він ставився з надзвичайним сентиментом до своїх дитячих видань, сентиментом, прикметним для ідеалістів, закоханих у своїй праці, що її вважали людяною місією. Він висукував нові таланти, ілюстрував і авторів, і переживав дуже глибоко, коли дехто з них переходив потім до інших видавництв задала ви-

щого заробітку, що його він не міг дати.

Від кількохкратної безпосередньої небезпеки ліквідування видавництва — рятувала його прихильність ОО. Василя, в друкарні яких у Жовкві він друкував свої журналістики й книжки і куди доїздив, завжди стурбований своїми задоволеннями в друкарні та завжди з надією виходити з них. Окремою гіркою сторінкою життя Михайла Таранька були ті прикмети, що їх він зазнав за німецької окупації у зв'язку з жидівським походженням його дружини, зрештою активної діячки в українському суспільно-догомовому житті. Цей надзвичайно для нього прикрий період за німецьких часів спонукав його залишитися у Львові.

Михайло Таранько ніколи не здавався. Він відзначався подивляючою енергією, метушливістю, ідеалістичним світоглядом, погодою духа і гумором. Середнього росту, округлий і повнолиций, був незрівняний в товаристві. Був високо-характерний, мав правильну вдачу говорити правду в очі, був теж першорядним промовцем. До активної політики не втручався, зайнятий виключно справами культурно-освітніми і видавничими. Позашкільні виховання дітей і молоді було його спеціальністю. Тому був активний у „Прогресі“ й „Рідній Школі“ і в споріднених організаціях.

Як педагог, громадський діяч, видавець і редактор дитячих видань — Михайло Таранько високо підійнявся понад пересічний рівень західно-українських народних вчителів. Це була правдива присмисленість, справжня насолода належати до гурту його приятелів, зустрічатися з ним і гурторити. Учинний, надзвичайно лояльний у відношенні до інших, позбавлений найменших рис себелюбства і користоловства, товаришеский і добросердечний, він зобов'язував і до себе всіх тих, що його справді знали і розуміли. І тому треба з правдивим зворушенням згадувати, як час давнього минулого ті роки між двома світовими війнами, в яких приходилося знати й приятелювати з Михайлом Тараньком, однією з найцікавіших постатей тодішнього Львова, що так само відійшла вже в безповірття, як стільки інших його сучасників.

Іван Кедрик

Ірина Ш. Шуварська

Туди від тужого розкрилося серце в тонких листках; живе, як думка перед святом. Рідніше в шепоті, в словах із болу вибраних дає до себе пробікши.

У тонких листках, неназе скатерка мої долоні; Він свіжники на них поставив, виноград, у квітці рай створив і риводушність. Його великий відділ на світлі. — Дар: розкрилося серце.

Кохане відхилилося голо, в тольнових повіках сон і міцно стиснеш руки. Тополи замирають без хвали — минає...

й гори думають далекі.

Родюгий вицвіт зулого сства скоряєш перед творчим задумом небесним.

Від тужого дар:

Помірена з безтатним болем кладу в стокротку ласку ніжкову. Візьми, туди й до скров... і до зрестів, щоб не зів'яла.

Євген Овчарук

РОМАНТИКА ПРОСТОРУ

(З приводу виставки малюнків творів В. Цимбала)

Місяць жовтень був у Буєнайдаліша щодо барв і нанос Айресі місяцем українського мистецтва: від 1-го до 13 жовтня м. р. виставляли в галерії Ван Ріель, на Флориді, свої твори панство Крюкові — п. Олега Гурська та п. Бориса Крюків, а зараз же потім, від 16-го до 31-го жовтня, в галерії Розе Маріс, на тій же Флориді, — Віктор Цимбал.

Обидві виставки мали великий успіх, привабили чимало глядачів, мали належний відгомін у пресі і в зв'язку з інтелектуальних колах, що цікавилися вилами мистецької творчості.

А проте, характер їх був дуже відмінний.

Обос панство Крюкові — тонкі мистці. Пані О. Гурська спеціалізується на квітах, „натюр морт“, але й робить гарні портрети. Б. Крюків воліє жанрові картини з сучасного й минулого світу. Їхні образи милують зір своїми барвами: їхня техніка зраджує і профанові довершених мистців, що не тільки знають, як малювати, але й знають, коли й деномалювати, щоб залишити дещо й уяві глядача і тим його зачарувати. Їхні картини — шматочки життя, тутешнього земного життя, повні іноти поетичного романтизму, але тісно обмежені у своєму просторі: кучоток кімнати, гарно й цікаво освітленої, де хтось читає, чи грає, чи розмовляє, чи так кудись дивиться, мріючи, чи думаючи; або вирізок красивду з кількома деревами, чи будинками, чи хатками, або й просто портрет, або китиця квітів на столі у вазі...

Глядач дивиться і каже: — Це — гарно! Віктор Цимбал — теж тонкий мистець. Його графіка — слава в Аргентині, та і поза нею. І кілька разів нагороджено золотими медалями на виставках аргентинських мистців за незвичайну тонкість і точність рисунку, довершено виросованість найдрібніших подробиць, що дає справжній своєрідний архітектур. Але, як малює, В. Цимбал менше знає. Мабуть, тому, що графікою він заробляв на життя, як професіонал, а малюванню віддається на дозвіллі, для задоволення своєї мистецької похликання...

А проте, і його малюнки творять заслугують на якнайбільше признание всіх тих, хто любить це мистецтво. Малюнки твори В. Цимбала вражають найперше розмахом свого творчого задуму. Вони поривають глядача в безконечні простори, іноді просто — в космічні простори. Бо В. Цимбал в своєму малюванні насамперед — романтик простору. Всі твори В. Цимбала — це романтика простору, що в ньому іноді тільки невеличкою цяточкою позначено людину, яка гудить в величезних виірках гір, скель, хмар, сузір'їв і — просто повітря. Ні, вона не гудить, вона тут, перед очима глядача, вона поставлена в самому осередку картини і ніяк не може випасти з поля зору, але — яка вона — порівняно — маленька і — самітня! Навіть тоді, коли ця маленька цятка людини — „Христос у червоній пустелі“. (Так зветься одна з виставлених картин, чи не

Або ось „Рік 1941. Руїни київської Лаври“. Ми бачимо перед собою тільки один стовп, вкритий фресками, що піднімається в небо, — рештка муру з ледве наміченою колишньою аркадою. Під ним кучки прегарно освітлених квітів, ніби пошана руїні. А далі — безконечна далечина з Дніпром і безмежними обріями. Скільки в тому романтичного настрою!

Така ж безмежна далечина в „Степовому Кургані“ — могили з кам'яною бабою. І такий же романтичний, чи навіть містичний, настрій...

Бо майже в кожному образі, за винятком хіба красивди із аргентинських гір та озер провінції Санта Круз, неминуче реалістичних, але також повних настрою, відчувається містична, містична настання мистця. Чи візьмемо ми „Київську Богородицю Нерушиму“, чи „Богатиря“ (образ, повний могутньої сили творення світу у виірках туманних сузір'їв), чудову „Божу Матір із Північним Сяйвом“, чи встав із цих назв образів відчувасмо ми їх містичний зміст, а в самих творах констатусмо велич задуму і силу творчої фантазії.

Вже двадцять років тому, у вересні 1936 р., — В. Цимбал виставляв уперше в Буєнайдалі свої малюнки твори, і вже тоді аргентинська преса відмітила в ньому велику творчу фантазію, що „шукає сценічнографічної синтези“, вживаючи „архітектонічних контрастів“ з розмаїттям „фрескового мистецтва“ (Ля Пренса) 16. IX. 1936). Нова виставка В. Цимбала стверджує вже тоді поставлену діагнозу: наш мистець залишається все тим же оригінальним творцем величезних форм, повних глибокого змісту, залишається романтиком далечин та космічних просторів, і тому люди, виходячи з його виставки, констатують: — Гарно... ні, не тільки гарно, але й дуже цікаво.

Дарія Ярославська

ГОЛУБИ

Етюд*

Все йшло гладко, доки в тебе не вмілася людина. Власне ця людина не хотіла й знати, вона тільки не догадувалася, що можна поранити ласкавим словом. Була повна уваги і пошани, і в то-жу саме було лихо.

Пляні цієї жінки діяв. Цілі роки все було добре, як нараз урвалося. Це було немов убивство, безкровне, для нікого непомітне, але убивство.

Сказала була собі колись, що як „очі не бачать, то серце не знає“, і вкинула дзеркало із свого мешкання. Навіщо справді було бачити всі ті нові зморшки, що громадилися на обличчі та шії, не знати як і чому, коли це цілком не цікаво було їх вітати! Вони пригноблювали, насували тяжкі думки, відсували від радості.

Що з того, що на світі були вже не тільки її внуки, але і правнуки, коли в її душі ніяк не було старості! Це саме зацікавлення проблемами життя, захоплення п'єсами і любовними романами, як і в дитячій молодості. Навколо

*) Цей етюд відчитано на авторському вечорі в Літературно-Мистецькому Клубі в Нью-Йорку 21-го грудня 1956 року.

принудити людських ум, політично свободи? І зараз же людська свідомість, і навіть вичерпано радіо, ні друку, ні машини, і медицині — нічогоєсно". Розправившись так з християнським, автор розрадається ділом з „політичним богом" — „українською революцією (при чому національною)"; і кінець світракт таким рефреном: „Можливо, так як сьогодні існує інквізиція, лише „безкровна", моральна. На чолі її стоять дурнясти — політичні і релігійні. А писателі можуть блукати між двома стінами кид-кіндем і до якоїсь із них пристануть і тоді він уподібнюється до свого нещасного брата там, за залізною заслінкою, що просить у партії права на помилку". В цілмі трактаті, поза останнім натяком, немає й рішення про те, в якому становищі свобода письменника в такій, наприклад, країні, як Союзсткий Союз.

Другого „дискусійного" прощання „Волососюару" з програмовою статтю у книзі першого, „Волососюару" з програмовою статтю якогось Олексія Кайса, стаття про Велику Росію, з якої варто хіба віднімати тільки історіофісичні екскурсе: „Виривається з англійського рабства допомогли Америці Франція й Росія. Та й дотепер Америка лишалася духовним невільником у послугах Англії, Франції і Росії. Можже тому, що американські політики ніколи не дивилися на соцію, а тільки в землю, що вони не знають". Деяларпаті про Незалежність". Тому над Вашингтоном і тепер стоїть бік Вашингтонського архієпископа в гіршувачих — Черчилля. Олексій Київський стверджує, що немає значення мало те й те, що одчайдухи, голіворони, злодії, розбійники перебували до Америки і наслідок шляхетної американської конституції та демократичного ладу завели свій стиль. Стиль покори перед сильним і великим не духово, а фізично".

Поетичний маніфест „Волососюару" це — віршоване „послання Михайлая Ситника „До фанатично-революціонерів", в якому автор своє надію на свій побіт і на своє щастя („За те, щоб вернувся до свого дому, за те, щоб одержав щастя і мени"), і до самостійну Україну „без вождів підпільних, без катетів" покладає на „друзів-комсомольців".

Ці „друзі-комсомольці", що їх автор з'ясу з'ясу тільки відомих причин „летюльорських нападках поатайних", схарактеризовані у вірші такими патетичними строфами:

„Вони ж і в стратосфері
І на фальоті,
Із орденами і без орденів...
Але ж вони, по крові!
І до плоти!
Брати мої. Але ж вони мєні
Всімкнаються у сні
І тиснуть руку
І зрадником мєні своїм
[не зауть,
Мою скитальську найгіршішу
[муку
Таємно у своїх серцях несуть.

Це ті, що не збурили
[кинг Донцова
І тризубами не мурували лоб
І ні своєї, ні чужої крові
Не розгладжали через
[мікроскоп;
Не мріяли про хутір
[з перелазом,
Де в шараварах малюють
[нозак,
Із ними грім, із ними сонце
[разом,
Буремний штер, блискавка,
[гроза.

Не шабля, а несхвбї
[автомати,
І не коблєва сита, а комбайн.
Це ті, що вміють справді
[видавати
Своє життя за рідний,
[милий край."

В цій характеристіці, треба об'єктивно признати, Ситник добуває справжнього поетичного дотосу й образности. Але це все, бо цією ж характеристикою він поставив кресту над „і", тим більше, що пишучи про уявні, відомі мабуть тільки йому подейбачі „кацети", він не згадує вже й навіть натяком про цілком такі реальні, адержувачі з допомогою „друзів-комсомольців" союзські кацети чи бачі конклардів, з яких каравани і каравансь, чоинарлі і чоинарлі мають десятки тисяч наших матерів і батьків, братів і сестер.

Виступи згаданих тут „волососюарників" можна б, якщо б шло справді про молодих письменників чи пак початківців, трактувати як брзомуле для молодого віку буттарство чи бажання епатувати публіку, привертати такою чи іншою несамовитістю її увагу. Але що ці виступи троху уже такі дитячі, осіб повязаних так тісно з „ідеологією" чи ідеологією, що пак ідеологічним комплексом, що й тияк-то з'ясувати випадковістю чи випадковим чи непорозумінням, Сидним випадком чи непорозумінням в цій справі може бути, хіба те, що то очолюваного вищезгаданого „Волососюару" попали такі з „ідеологією" і шановані письменники і поети, як Фотій Мелешко, Микола Шербак, та ще деякі інші, що їх речі, можливо, передеревувано просто без їхньої згоди.

О. Р.

Цітати: Літотип УВАН, ч. 15.
● Рух, 1937, стр. 32.
● Яр Рухильський і Дм. Соколюський, Українка Камілянда 1933, Українська Академія Наук, Серія: Бібліографія, ч. 2.
Bühner, 1956, стр. 32.

ТРУДНОЩІ У ПЕРЕВЕДЕННІ КОНСОЛІДАЦІЇ

Мюнхен. — Як повідомляє Українське Інформаційне Бюро, д-р Степан Витвицький запропонував представництву Закарпатської Частини Організації Українських Націоналістів, Організації Українських Націоналістів за кордоном та Союзу Гетьманців Державників і запропонував їм вступити до Української Національної Ради на підставі існуючого статуту.

Представники названих організацій, кожна окремо, вислали цю пропозицію, зазначивши:

34 ОУН Могло б повернутися до Української Національної Ради, коли б її теперішній статут, побудований на паритетному заступництві політичних партій, був змінений і враховував би сили відношення та впливи політичних організацій серед українського громадянства на еміграції, виявлені шляхом загальних виборів. Як одну з дальших передумов свого повертання до УНР, 34 ОУН ставлять домагання, щоб Державний Центр УНР та його Виконавчий Орган, зрештою досить рішучої політики в закордонній діяльності й провадили її на основі наново визначених засад.

ОУНЗ могла б вступити до УНР, якби УНРада перестала бути складниною і органом Державного Центру УНР, а діяла окремо й об'єднувала всі українські політичні сили еміграції „на основі дійо-

вої програми." Уряд УНР в екзилі, за висловленням представників ОУНЗ, мав би припинити свою діяльність і чекати відповідної нагоди, щоб її відновити в іншій політичній ситуації.

Замість консолідації навколо Державного Центру УНР, представники ОУНЗ пропонували координацію окремих дій політичних партій.

СГД міг би приступити до консолідації українських політичних сил в Українській Національній Раді, якби її статут не визначав форми української державності, себто в тім статуті не мало б бути згадки про Українську Народну Республіку, а говорилося про українську державу. Для ведення дальших переговорів у справі консолідації представники СГД запропонували скласти комісію, до якої мали б увійти представники У. Н. Ради й СГД.

Д-р Ст. Витвицький прийняв також представника Української Радикально-Демократичної Партії (група „Вперед") і поставив питання про можливість повертання цієї організації до складу УНРади. З докладної розмови виявилось, що ця організація не має наміру повертатися до УНРади з причин принципового характеру. На цій підставі діалог УНРади прийшли до висновку, „що згадані організації в цей час ще не готові прийняти пропозицію щодо консолідації в межах Української Національної Ради".

Советські журналісти про малярську революцію

Цими днями в Москві вийшли дві книжки, написані советськими журналістами: С. Крушинського та В. Масляковського. „Що сталося на Мадяриччині" та Ю. Попова і В. Захарченка „Про те, що ми бачили своїми очима". Тираж першої книжки 50 тис. примірників і другої — 90 тис. „Души за шалхетними традиціями російської демократії, — пише в рецензії на ці книжки „Лінійськ А. Романов у „Правді", — наші журналісти пером і серцем беруть участь в боротьбі проти чорних сил реакції і контрреволюції". Отож, побудовані на „традиціях російської демократії", ці наскрізь брехливі книжки намагаються переконати советського читача, що на Мадяриччині відбулася не народна революція проти комуністичного тиранства, а контрреволюція, що малярські революціонери розправлялися не з синами малярського народу, а з „кращими синами малярського народу" і т. д. „Гостра класова боротьба між силами соціалізму і силами реакції, — признають-ся советські журналісти, —

триває ще й досі... ночами на мурах будинків „появляються летючки, пиль яких є посягати паку, недовір'я до уряду..." Як вірогідні факти, подіють советські журналісти, які „серцем брали участь" у кривавій розправі над беззбройним народом, таке: „Серед емігрантських елементів, що просочилися на Мадяриччину з заходу, були й убивці-наемники, що воювали проти народів В'єтнаму та Алжиру і нинішні есеїсти з Західної Німеччини, і балдерівці, вигадані в таборах Мюнхену..."

Приголомшені й розгублені в перші дні малярської народної революції, советська пропаганда не знала, на яку ступити, і подавала часом суцільні вістки про події, що розкрили світові очі на сутність комуністичного режиму. Тепер, коли над приброранкою Мадяриччиною лише куряться згарища, а новостворена політична поліція з подвійною жорстокістю розправляється з робітниками і революційною молоддю, — советська пропаганда без страху заговорила на повний голос.

ПРО ІМПРЕЗИ ХОРУ „ДУМКА"

При усьй культурно-мистецькій праці, якою займався хор „Думка" на протязі восьми років діяльності в Америці, існує один аспект його діяльності, досі мало відмічаний, про який варто було б дещо ширше (головно в пресі) заговорити.

Залишаючи на боці музично-мистецьку сторінку діяльності „Думки" для оцінки експертами, нам із ширшої публіки, яка слідує за діяльністю „Думки", як одним із проявів європейського життя, треба зазначити бодай кількома словами на публічному форумі успіх, з яким „Думка" зуміла агрутувати коло себе молоді, аким фактом „Думка" не тільки сама собі запевняє будучність, але що важливіше, вона рівночасно захищає в дорості покоління по чуття власної вартості. Це безперечно один із факторів, які причиняються до повної елімінації із життя української спільноти в Америці проявів комплексу меншвартості, який довго тут покутував і — признаймо отверто — ще не вель зовсім сезнути.

Репутації відданості високим стандартам мистецтва, якою вітшається „Думка", приносить честь цілій українській громаді в Америці, не тільки серед американців, але й серед іншонаціональних груп, які до того часу звикли дивитися на нас дещо „згорі" як на дошкульного бездержавного сусіда. Провідні шари цих груп в Америці, як малярі, лотвиці, румуни, естонці, латви, поляки, грузини, вірмени і т. д. останніми часами признають вартість виступів „Думки" не тільки з подивом, але й із деякою дозою задротистого мовчання. „Вам, українцям, всілякі імпрези краще відомі, як нам, бо у вас завжди атракційна головна точка програми — хор „Думка". Це зовсім конкретні випадки, які відносяться м. ін. до виступу „Думки" на імпрезі „Ассемблі оф Юропін Кептів Нейшенс" в Таун Гол муніципального травня, та до нашої

останньої великої маніфестації в Менгеттен Сентер 30-го грудня 1956.

Отсі завгаї далекі від того, щоб висувати тезу, немов би ми могли б собі „проспівати" дорогу до визволення — така теза зовсім несправедлива, хоча і в тім випадку не треба забувати, що сорок до п'ятдесяти років тому, до успішних польських державних змагань причинилися в Америці в невеликій мірі співацька Ганна Вальська і піяніст Ігнаці Падеревський.

Мистецький успіх „Думки" був у деякій мірі до передбачення, коли зняли під увагу таланти, які там згуртувалися і скільки праці, яку вони вложили. Не було однак до передбачення, що „Думка" згуртує коло себе найкращу частину української молоді в Америці. Це молоді такої категорії, що вже потрапили прокласти собі шлях до вищої освіти і до кращих професійних становищ і яка, все ж таки, не тільки не перестала уживати рідної мови в шкільно-ужитковій, але теж перто відмовляється перемішувати рідну мову таким „автохтонним" додатками як „кара", „стріла", „гавз", „фойнчур" і т. д.

Це все доводить нас до призадуми над таким, на перший погляд банальним явищем, як розвагові імпрези „Думки". Візьмемо для аналітичного прикладу недавній (26-го січня) „Валь Думки". В Нью Йорку і в інших осередках увійшло вже в звичай, що всякі розвагові імпрези улаштується „по партійній лінії" і це супроводжається в а с м н и м бойкотами одних одними і т. д. Аж ось „Думка" зуміла вийти понад партійні лінії і потрапила поставити культурну імпрезу, на яку прийшло 520 осіб за заплаченими квитками, а з цього числа було принаймше 80% молоді. При тому загальній тоні, історії і товаришескому поведінню не залишали нічого до побажання. Пригадаючись доростові „Думки", можна ствердити з великим відовленням, що труд вложений дотепершнім і теперішнім провідниками „Думки", не пішов на марне, і що праця, яку вони почали, має гарантію дальшого розвитку.

Допиши до нашої преси найбільшого в критичному тоні, бо і часто в нас є що критикувати, але коли є нагода відмітити якесь позитивне явище, наш обов'язок перед власним громадянством і перед його доростючою частиною: такі позитивні явища краще акцентувати.

Роман Олешинський.

Короткі Вістки

● На Кипрі протягом одного тижня в муніципальній урядовій частині острова грецькі терористи кинули 13 бомб, з яких згинув один грецький поліцейський і шість греків. За сімне убито або заарештовано 27 грецьких терористів. Серед скоєнозаконної зброї підпільної організації були дві гармати, базукі, 10 ручних електронів, 7 важких скорострільних 25-револьверів і інша зброя. Крім того знайдено 700 патронів динаміту, 75 бомб, 3 мина, 4 набої до „базукі" і 5,900 стрілок з набоєм.

● Міжнародний Червоний Хрест дістав для потребних на Мадяриччині пів мільйона 10-фунтових харчових пакунок і 500,000 вощинних накринал, разом вартості 6,000,000 дол. У кожній пакуці є рис, м'ясо консерви, спорошковане молоко, товст. цукор, сир, кава, шоколад і сардини. Міжнародний Хрест почав уже перевозити широчі з Відня до Будапешту, де малярський Червоний Хрест під контролем Міжнародного Червоного Хреста, розподілятиме їх, як „дарунки від американського народу малярському народові".

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Нюарк, Н. Дж.

Десятиріччя ООЧСУ.

Коли в 1945 р. відгрімилі останні постріли гармат і бомб на побосищих воєнних фронтах, світ познав у пам'яті звитери В'єтні й Потсдамі протоговано цілу низку народів, які відділо лугавий Москві. Від Кенігсбергу до Трієсту запала залізна завіса, що відділює поєстоюлого поновлені Москвою народи від альшого світу. В той соромний час союзницька західну з Росією українська нація сказала Москві своє тверде й голосне „ні". Українська нація підняла нерівний бій за свободу народів і людий з сатанинськими силами Москви. УПА продовжувала боротьбу з нацизмом, що в сестері перериваючи українські збройні сили. І в той час з ЖДА зрісше в Нюарку — та Нюарку знайшовся гурт українських патріотів, що ринили заснувати організацію, яка морально й матеріально допомагала б боротьбі УПА на землях України. І так у 1946 р. постав перший відділ ООЧСУ в Нюарку. Н. Дж. Від 1946 р. аж по сьогоднішній день перший відділ ООЧСУ в Нюарку чинив свою діяльність, намагаючись не тільки оборонити, оті чотири свободи України, але теж і наступати на всі пороки ді москволюбів — комуністичної дяті, поширюючи правду про Україну і про її визвольні змагання.

Дня 30 грудня 1956 р. відбувся загальний збір першого відділу ООЧСУ в Нюарку в залі Української Централі. Збори відкрив голова сот. Ю. Кононін, а найстаріший член і віком і членством в ООЧСУ — д-р П. Гайдушок провів молитву. З черги члени б. управи здавали звіт з цілолітньої діяльності організації. Голова сот. Ю. Кононін у своїй мові, охочий усі десятиліття існування праці ООЧСУ, відзначаючи засадничі цілі і завдання організації. Во і справді на терені Нюарку ООЧСУ це такий найбільш активна організація. Враз із іншими ідейно спорідненими товариствами ООЧСУ творить визвольний фронт, що послідовно оборотос принципі Самостійної та Соборної України. Як зі звітні голови, так і члени управи проросітосі виконувати, що ООЧСУ це організація, побудована на ідейно-

етичних, християнських основах, і як така діє і працює для визволення України.

Голова Головної Управи ООЧСУ професор І. Вовчук виголосив прецікаву доповідь на тему: „Що боронимо і будемо боронити". Доповідь ще міцніше скріпила віру в членства ООЧСУ в правильність праці організації визвольного фронту. По звітках і доповіді відбулися рішучі дискусії, в які висловолено цілу низку глибоких думок і напращань.

Після дискусії та ухвалення абсолюторії уступальної управи, вибрано нову управу відділу на наступний рік: гол. — сот. Ю. Кононін, місце гол. — І. Галій і п. Б. Процюк, секр. — панна Т. Бундзак, скарбник — М. Кормидо. Члени управи: Б. Свободина, А. Андреек, Л. Мигаль, І. Вертипорох і М. Т. Контрольний Комітосі очолює д-р П. Гайдушок, а товаришеский суд — мгр. В. Пришляк.

Годиться відмітити, що п. сот. Ю. Кононін уже четвертий рік працює як голова відділу, а принай, доцільнощі його жертвенну й повну посити працю, висловили йому сердечне признавання через аїлямацію. У зв'язку з десятиріччям ООЧСУ в Нюарку слід ствердити, що за той короткий, в історичному розумінні час, ця організація, своє конструктивне працює на всіх ланках нашого життя, зуміла здобути належний позитив і признавання української громади міста й околиці.

Цього самого вечора після зборів відбулася у великій залі Української Централі сильна вечірка з мистецькою програмою артистів української сцени. За столами засіло понад 120 членів і симпатиків визвольного фронту. У мистецькій частині приймали участь: дані І. Кононін, Пінот Рудаківич, Зеня Павушко, Валє Калєва і т. д. Гетьши. На тлі мистецької декорації Федора Луцишина згадані артисти чаром своїм словом і голосом та гри перенесли присутніх у рідний Київ і Львів і на простори благословеного рідного чорноземи, скропленого героїською кров'ю борців за волю України. Проводив мистецькою частиною уміло сот. Ю. Кононін. Зборами провадила президія у складі: ред. В. Качмар, мгр. Р. Кушак та Н. Басин. Почесні члени президії: проф. І. Вовчук і п. Ю. Баранюк. Б. Н. п.

ХРОНІКА УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

В Німеччині

Восьмип'ятиднішній ЦЕНТРАЛЬНИЙ

У дні 22 і 23 грудня м. р. відбувся в Мюнхені Восьмип'ятиднішній ЦЕНТРАЛЬНИЙ Представництва Української Еміграції. Після смерті Миколи Дорожницького, голови ЦЕНТРАЛЬНИЙ, тимчасове керівництво цієї установи перебрав Роман Ільницький, який і знімався від імені старої Управи. На ЦЕНТРАЛЬНИЙ присутніх 64 делегатів, на всіх 83 уповноважених. Обов'язки голови ЦЕНТРАЛЬНИЙ виконував доц. Іван Шабельський. Із звітів виходило, що ЦЕНТРАЛЬНИЙ має 6,713 членів, а разом із молоддю до 18 років життя — 9,535. Коло 8,000 українців ще є поза засадами діяльності ЦЕНТРАЛЬНИЙ. На терені Зах. Німеччини працюють 32 українські античні сади та суботні школи з 1,295 дітьми. Досі не вдалося організувати українську середню школу, хоча старання в тому напрямі були зроблені. Мабуть вдасться створити українську гімназію на базі школи оо. Селезіні.

Номинаційна комісія, яка складалася із людей близьких до старої управи та до групи Л. Ребета, виставила свого кандидата в особи інж. М. Мельничука. Більшість висунула в кандидатури на голову ЦЕНТРАЛЬНИЙ проф. Ю. Студинського, якого, після відмови М. Мельничука, обрано. До нової управи ЦЕНТРАЛЬНИЙ обрали ще такі особи: Антін Мельнич, Михайло Самойлович, І. Лихонін, Роман Дебріцький, М. Пестрак, С. Мельничука.

УКРАЇНИ НА СЕП РАДИ МКСХ

У дні 6-7 грудня м. р. відбувся в Кельні (Німеччина) 24-та сесія Ради Міжнародної Конфедерації Християнських Синдикатів. Участь у сесії взяло понад 100 делегатів з 12 держав.

Сесія вислухала обширного звіту ген. секретаря з діяльності МКСХ, затвердила бюджет на 1957 рік і прийняла в членство робітничі організації з Туркесу, Мадгаскару, Кімеруну, Зах. Африки й Аргентини. Зокрема багато уваги присвячено дослідному розгляданню питань: робітничтву й автоматизації.

СОБОР УПАЦІ В НІМЕЦЧИНІ

У дні 15-18 грудня м. р. відбувся в Томасгоф біля Карлсруге, Німеччина, Собор УПАЦІ з участю духовних і мирян під головуванням митрополита Ніканора.

Найголовнішим завданням Собору було прийняти статут УПАЦІ, і вже на підставі нього обрано нові правлячі органи, а саме Вищу раду митрополії. Бона складається з восьми духовних та трьох мирян. Раду очолює архієпископ Ніканор, а членами її є протопастері: В. Вишневський (Франція), С. Молчанівський (Англія), І. Бачинський (Бельгія) та В. Винницін (Австрія), оо. прот. Д. Бурко, прот. А. Дубинський та прот. Паладій Дубинський. З митрополії в Раді митрополії є дир. П. Паладій (Франція), проф. І. Вокало (Німеччина) та інж. Петренко (Англія).

Собор підтвердив кандидатуру о. прот. Солюна на списочку виборів та застановив над кандидатурою третього списочного справу з'єднання українських православних Церков на чужині.

В Бельгії

В ДНІПРОВГО

З початком січня п. р. розпочав Б. Дніпровий, що живе постійно в Парижі, конституювати на терені Бельгії новий український звуковий і кольоровий фільм „Коли цвітуть сади". Продукція і мистецьке керівництво лежали в руках Б. Дніпрового та Савені Чашки.

ФОНД „ВЕСЕЛКИ"

У цей рубрику друкуємо і признавання і подякою імені цих громадян, що прислали свою допомогу на фонд і періодичну дитячого журналу „СВОБОДА".

СПИСОК Ч. 30.

Передплата	Поміщення	Разом
І. Зига, Лейпцуг	4.00	3.00
І. Герасюк, Монреал	2.00	2.00
П. Фелікс, Ст. Пол	4.00	1.00
В. Миколинський, Монреал	4.00	1.00
О. Зибік, Форд Ситі	4.00	1.00
А. Куралек, Ванкувер	4.00	1.00
Н. Оршук, Шікаго	4.00	1.00
Ю. Харченко, Джерсі Ситі	4.00	1.00
В. Шіпарок, Шікаго	4.00	1.00
О. Несторук, Бруклін	4.00	1.00
Д-р Р. Крупа, Нюарк	4.00	1.00
О. Фролік, Монреал	4.00	1.00
Д-р Н. Демус, Моніка	3.00	3.00
А. Гузаль, Нюарк	3.00	2.00
М. Жук, Рачестер	2.00	2.00
М. Пяоніговський, Шікаго	2.00	2.00
Т. Волонгус, Джерсі Ситі	2.00	1.00
М. Угорак, Ню Йорк	1.00	1.00
В. Сушко, Трой	1.00	1.00
Б. Демічук, Клівленд	4.00	4.00
А. Радко, Вільямсбург	4.00	4.00
Т. Воробей, Шікаго	4.00	4.00
М. Мариняк, Монреал	4.00	4.00
К. Полатайко, Питебург	4.00	4.00
О. Боба, Ню Йорк	4.00	4.00
І. Витвицький, Ню Гейсен	4.00	4.00
М. Спанчак, Філадельфія	4.00	4.00
В. Козіцький, Бронкс	4.00	4.00
В. Бровар, Геті	4.00	4.00
А. Геті, Рачестер	4.00	4.00
А. Радзів, Клівленд	4.00	4.00
І. Ямрозек, Ню Йорк	4.00	4.00
Д-р Ю. Павлишин, Міннеаполіс	4.00	4.00
П. Дильовський, Рачестер	4.00	4.00
О. Прокоп, Кентон	4.00	4.00
П. Ковальський, Мт. Роял	4.00	4.00
З. Чайковський, Монреал	4.00	4.00
О. Губий, Монреал	4.00	4.00
В. Кресьніцький, Ютика	4.00	4.00
В. Чорномор, Гобокен	4.00	4.00
Д. Стець, Міннеаполіс	4.00	4.00
Н. Стецьків, Вальтмор	4.00	4.00
Ю. Соєвський, Рогерс	4.00	4.00
Д-р К. Мельник, Шікаго	4.00	4.00
Н. Фелікс, Дітройт	4.00	4.00
М. Перекіт, Джайлсбург	4.00	4.00
Д-р В. Ястремський, Шікаго	4.00	4.00
І. Телок, Ню Гейсен	4.00	4.00
А. Триш, Гемтрем	4.00	4.00
З. Онуфрейчук, Ню Йорк	2.00	2.00
А. Клофас, Торонто	2.00	2.00
І. Бабій, Вільямсбург	2.00	2.00
М. Худоба, Алентаун	2.00	2.00
В. Калужа, Шікаго	2.00	2.00
А. Майгутік, Рачестер	2.00	2.00
Т. Сікорік, Насейк	2.00	2.00
І. Кістор, Перт Амбоя	2.00	2.00
Г. Шевчук, Монреал	2.00	2.00
М. Бобко, Джерсі Ситі	2.00	2.00
І. Кривий, Алентаун	2.00	2.00
О. Шараневич, Торонто	2.00	2.00
А. Бернадіні, Джерсі Ситі	1.00	1.00
Е. Селіца, Суабурі	1.00	1.00
Т. Павлина, Джерсі Ситі	1.00	1.00
В. Возняковський, Бруклін	1.00	1.00
Н. Галій, Джайлсбург	1.00	1.00
І. Дорошенко, Стратерс	1.00	1.00
Д. Маша, Елзабет	1.00	1.00
І. Гресіні, Мелісон	1.00	1.00
Г. Круцько, Бюффало	1.00	1.00
П. Коружа, Бруклін	1.00	1.00
Ю. Губайко, Бюффало	1.00	1.00
Д. Сірко, Бруклін	1.00	1.00
А. Околіта, Бюффало	1.00	1.00
Е. Варгіл, Аврора	1.00	1.00
Е. Дічинин, Бедфорд	1.00	1.00
І. Молодчик, Мусан	5.00	5.00
Г. Магун, Варен	4.00	4.00
А. Гусар, Рачестер	4.00	4.00
О. Бурштинський, Філадельфія	4.00	4.00
І. Гом, Філадельфія	4.00	4.00
Д-р О. Матковський, Шікаго	3.00	3.00
П. Галушнік, Ню Гейсен	3.00	3.00
Г. Мельник, Рачестер	3.00	3.00
о. М. Антохій, Міннеаполіс	2.50	2.50
М. Луцький, Торонто	2.00	2.00
І. Лютій-Лютенко, Гарфлді	2.00	2.00
Г. Дран, Іріс	2.00	2.00
Г. Мендас, Лорейн	2.00	2.00
В. Вілкі, Асторія	2.00	2.00
В. Ваччук, Ватерлайт	2.00	2.00
І. Білік, Шікаго	2.00	2.00
К. Гіль, Грейт Медоув	2.00	2.00
П. Рімен, Торонто	1.00	1.00
І. Конік, Потакет	1.00	1.00
І. Занісчук, Нюарк	1.00	1.00
А. Гнатенко, Філадельфія	1.00	1.00
Разом	\$ 221.00	\$ 80.50
Разом проголошено	\$ 5,212.40	\$ 3,632.00
Разом все	\$ 5,433.40	\$ 3,712.50

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ І „СВОБОДА" — ЦЕ ТВЕРДИЙ УКРАЇНСЬКИЙ У ВІЛЬНОМУ СВ

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE

МАШИНІСТ — до складу знаряддя, а досвідом як "Bathurst", або до виробу приладдя. Наш формант говорить по-німецьки. Платні свята і вакації. N. S. BAER CO., 1-11 Monticomey St., Hillside, N. J. MURDOCK 8-2250 (dial operator).

AUTOMATIC SCREW MACHINE set-up men on B & S Model OG, B & S Model OO. Початкова плата \$2.50 на годину. Постійна праця, багато компаній користей. Також Pantograph Engraver Master Maker. Insulating Fabricators, 150 Union Ave. East Rutherford, N. J.

REAL ESTATE

Доми на продаж

20 родинний дім в районі Трайон Парку за \$70,000; 3 родинний дім в районі Пеламбей Сабвею за \$18,500; 3 родинний дім в районі Пеламбей за \$21,000. Додатковий дохід від двох видів умовини сплати. Дзвонити до 10-го год. ранку та між 7-9 увеч.

AU 1-0194

КУПУЙТЕ
В ПІДПРИСМСТВАХ,
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ
В "СВОВОДІ"

Перероблені
МАШИНКИ
ДО
ПИСАННЯ

англійські, ціна \$25.00. Маємо також нові і перероблені українські машини Рахункові машини. Обслуговування. Потрібно агентів.

ALL LANGUAGES
TYPEWRITER COMPANY
119 W. 23rd St. (6-7 Ave.)
New York, N. Y.
Phone: CHelsea 3-8086

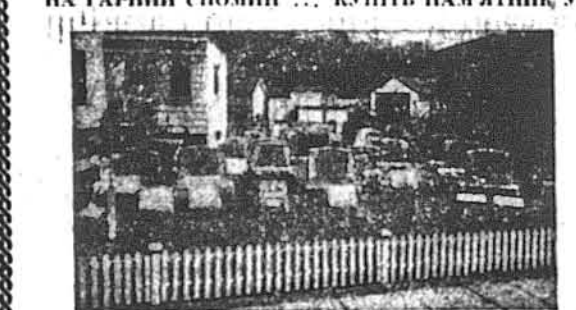
Праця — Help Wanted — Agency — Праця

Шукаєте праці — шукаєте робітника?

Зверніться до Агенції Посередництва Праці
TOMPKINS SQUARE EMPLOYMENT AGENCY
33 — 3rd Avenue, New York 3, N. Y. • Tel. ORchard 4-1137
Особливо потрібні кваліфіковані, але не кваліфіковані
робітники до праці в ресторанах
**КУХАРІ, БУФЕТНИКИ (COUNTERMEN), КЕЛЬНЕРИ,
ПОДСЛУГАЧІ, ПОМІВНИЧІ** і ін.
Заходьте до нашої Агенції, щоб існує вже 30 років!
Наша Агенція відома, що це означає добру і добре
платну працю! Переконайтеся про це!
JOHN HENRY, власник

MISCELLANEOUS

НА ГАРНИЙ СПОМІНІ... КУПИТЕ ПАМ'ЯТНИК У

ROSE HILL MONUMENTS
484 Union Ave. (near Lyons Ave.) Irvington, New Jersey
Українські продажні — S. ZELINSKY — PHILIP CHUY
Ми обслуговуємо і ставимо пам'ятники на всіх цвинтарях
в околиці 100 миль. — Також робимо написи.
Тел.: ESsex 2-0468

UKRAINE
and the
XVI OLYMPIC GAMES

published by
Ukrainian World Committee for Sport Affairs
Price 50 cents
Contents: 1) The Olympic Games,
2) Ukraine and Her Relation to Russia
3) Sport as Understood by Party Leaders
of USSR
4) Ukraine Is Barred from the Olympic Game

Order your copy from
SVOBODA, P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

Засновано 1920 р. Tel. AL 4-8779

KOWBASNIUK AGENCY

277 East 10th Street New York 9, N. Y.

ВСІ РОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕНЬ —
ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ
БІЛЕТІ НА КОРАБЛІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ
ЧАСТИН Світу.

ВСЯКІ ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ.
ПАСПОРТИ ДО ВСІХ КРАЇН ЄВРОПИ І АЗІЇ
(Жажді наших каталогів)
Міжнародні поштові перекази.

Федеральний і естейтний податковий звіт
(INCOME TAX)

Віра К. Шумейко Антін Шумейко
Години: 9:30 рано до 8-ої вечора. Субота 10-рано — 4 по пол.
Неділя 10:30 рано до 2 год. по пол.

РОЗШУЄН

Микола, Василь та Михайло Подуєвські, які перебували в Німеччині, та Олександр Дух, який перебував в Канаді, хто знає про них або самі прохую писати на адресу: Оселя Подуєвських, 2901 Library Ave., Cleveland 9, Ohio — USA. Закордонні часописи прохую передувати.

Поміркуйте Михайла, Дмитра і Нестора ХРУЩАКА, які перебувають в Німеччині. Маю вістку від їх брата Петра. Хто знає би про них, або вони самі, прохую писати до:

SOPHIE SMITH
17 Litchfield St.
Thomaston, Conn.

Закордонні часописи прохую передувати.

Поміркуйте Діонісія ІВАНТИШІНА, сина Миколи, який миналого року проживав в Штатах. Маю вістку від його жінки сестри Юстини. Хто знає про нього або він сам, прохую писати до:

THEODOR KAVAN
337 Winthrop St., Paterson, N. J.

Поміркуйте Теодора ІВАНОВИЧА і дружинку Ану, зі села Білої, повіт Тернопіль. С вістка з Краю від його мами і сестри Ольги. Його остання адреса була в 1939 року, 7 Nicholas Ave., Morristown, New Jersey, Theodore Yankovich. Хто знає би про нього, або він сам, прохую писати до:

IVAN HYUMAK
145 Winthrop St.
Roxbury 19, Mass.

Михайло ЛУЧКА, пошукує свого швагера, Стефана ГРІБА, родом з села Мокрини Великої, рай. Судова Вишня, Західна Україна, який в 1944-му р. був у Німеччині: Гамбург, Крайе Вітгенберг (Ністругт); Райсдорф Реттершт. Хто знає би про нього, або він сам, прохую писати на адресу:

MICHAEL WENGER
355, E. 10th St.,
New York 9, N. Y.

Кожний свідомий українець та кожна свідомка українка знають свій обов'язок стояти в ряді Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити ряди ідейних українських патріотів.

Збільшується натиск Москви
на Варшаву

Варшава. — Москва, постійно насторожена супроти уряду Циранкевича-Гомулки та його "демократизаційних" реформ, проявляє своє невдоволення натиском у двох напрямках: в справі торговельних взаємин і репатріації вивезених до СССР поляків. Під час останньої візиту Гомулки в Москву рішили, що торговельні переговори будуть вестись окремо. Тепер, на цих переговорах більшовики прийняли цікаву тактику: вони дуже "приятельські" і ніби признають принцип, що треба перевести репатріацію дотеперішніх торговельних взаємин. Тому вони залявають у Польщі такі великі суми, як і в Польщі, так і в Україні, говорять про використання Польщі Союзом, що найкраще буде, коли Союзний Союз взагалі перестане спростувати з Польщі нові кораблі і текстильні виробни. Це очевидно обман, бо більшовики знають дуже добре, що під советським управлінням наставлено польські портівні доки на будову таких рибальських і вантажних кораблів містяться найвище 4.000 до 5.000 тонн, що їх можна зживати тільки на Балтійському чи Чорному морях. Ніхто інший, як тільки Совети, тих кораблів не замовляв би. Також, що стосується текстильного промислу, то він збудований в Польщі виключно на советську волю і багатов. Відмовляючись від замовлень і закупу в тих галузях продукції, Москва свідомо хоче викликати в них безробіття та ще більший погіршити польський господарський стан. Сповіднено теж повернення поляків із перерішних советських катів. Не дозволено польській місцї відвідувати "віддалені" й "ізолювані" місцевості, за советською термінологією, куди повивожено поляків, не подано теж ніколи ані їхніх виказів ані їхнього числа. У Польщі вважають, що Москва не викресляє своєї цілі — знищити режим Гомулки і його "відлигу", причинивши до господарської руїни Польщі за часів панування Гомулки.

Чу Ен-лай продовжує свої напади на ЗДА

Колумбо. — Комуно-китайський прем'єр і міністер закордонних справ Чу Ен-лай, у своєму інтерв'ю перед від'їздом з Цейлону знову заявив на З'єднені Держави, викликаючи своє переселення з примусу опозиції ЗДА проти допущення ком. Китаю до Об'єднаних Націй. Коли журналісти спитали Чу Ен-лай, чи він не задумує шукати наближення до ЗДА звільненням з'являючись 10-х американських громадян, Чу Ен-лай не дав прямої відповіді, тільки заявив подотривано: "Ми не будемо вічно прислухатися до того, що говорить президент З'єднаних Держав. Хай собі З'єднені Держави не визнають Народної Китайської Республіки, а вона буде існувати і беззастовно викликати". Чу Ен-лай повторив усі свої давні відомі закиди під адресою "імперіалістичних" військово-політичних західних союзів, похвалив Москву за звільнення "затягнати західними імперіалістами контрреволюції на Мадярищині та натаврувати

Нові видання для дітей
накладом
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Володимир Бандурак
НОЗАЦНА ДИТИНА
ОПОВІДАННЯ З КОЗАЦЬКОЇ БУВАЛЬЩИНИ.
Ілюстрації Миколи Бутува
Обкладинка Микола Левашко
ЦІНА 50 цт.
Замовляти:
"SVOBODA", P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

Видання Об'єднання
Українських Жіночих
Організацій
Америки, Інк.
Зредугувала
СТЕФАНІЯ ГАЛІЧИН
Обгортка
мистецт. П. ХОЛОДНОГО.
Ціна книжки 2.— дол.
Книжку можна набути в
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

ТАРЗАН, ч. 314. Зміяється щастя бити.

Тарзан чужою чекав, коли
Тоді він враз переніс свою
Лінійні на нього кинулися.

3 НОВИХ ВИДАНЬ

Каталог книжок Книгарні
"Українського Голосу", 1955

Список нових поступлень
Бібліотеки Інститута. № 27,
листопад 1956. № 28, грудень 1956, ст.
24 + 22. Інститут по изучению
СССР. Мюнхен, 1956 (Цикло-
стипель видання).

Ми і Світ. Український ма-
газин. Рік 7, ч. 32. Грудень 1956,
Торонто, 1956, ст. 48.

Місляр. Урядовий орган
Апостольства Молитви і Бра-
тства Найсвятіших Тайн. Рік XI,
ч. 12, грудень 1956, Філадельфія,
ст. 353-354.

Вісник. Суспільно-політич-
ний місячник. Рік X, ч. 12 (98),
грудень 1956. Нью-Йорк, 1956, ст.
32.

Сурмач. Журнал Об'єднан-
ня бувають Воїнів Українців у
Великій Британії. Рік II, ч. 3
(8). Листопад-грудень 1956 р.
Лондон, 1956, ст. 36.

Голос Станіслава. Рік 29, ч.
1. Січень 1957, Порторт, 1957,
ст. 64.

Учительське Слово. Рік III,
ч. 1 (11). Січень 1957, Торонто,
1957, ст. 16.

Свобода. Год 6, N. 1 (53),
листопад 1957. Мюнхен, 1957, ст.
32.

Вісник. Тримісячний пригод-
та фантастики. Ч. 1. 1957, Буе-
нос-Айрес 1957, ст. 64.

Віра і Наука. Рік XX, ч. 3
(39), січень 1957, ст. 32.

Bulletin. Vol. III, December
1956. No. 12. Institute for the
Study of the USSR, Мюнхен,
1956, ст. 64.

Kultura. Opowiadania. Szko-
se. Sprawozdania. Paryz, Lisko-
pad 1956, ст. 160.

Місляр. Урядовий орган
Апостольства Молитви і Бра-
тства Найсвятіших Тайн. Рік XI,
ч. 11. Листопад 1956, Філа-
дельфія, 1956, ст. 321 — 352.

Українське Православне
Слово. Рік VII, ч. 11. Листопад
1956, Савт Бавид Брук, Н. Дж.,
1956, ст. 24.

Український Місляр. Орган
Бразилії. Рік XXI, ч. 10. Жов-
тень 1956, Прудентіал, 1956,
ст. 16.

Рідна Церква. Орган украї-
нської православної думки. Рік V,
ч. 25, вересень — жовтень
1956, ст. 16. Мюнхен, 1956, ст.
16.

Біблос. Журнал бібліографії,
критики і рецензій. Рік II,
ч. 11 (19), листопад 1956. Нью-
Йорк, 1956, ст. 16. (Цикло-
стипель).

The Ukrainian Review.
Volume III, No. 3, September 1956.
Published by The Association of
Ukrainians in Great Britain. Lon-
don, 1956, ст. 96.

Вісник України. Збірник, ч.
12. Журнал української ви-
зовної думки. Скентон, Па.
1956, ст. 64.

Bulletin. Institute for the
Study of the USSR, Vol. III, No.
10, October 1956, Munich, 1956,
ст. 64.

Кіш. Журнал літератури,
науки, мистецтва, критики і
суспільного життя. Рік VII, ч.
5 (38), вересень — жовтень 1956.
Філадельфія, 1956, ст. 185-232.

Вісник. Орган адміністрації,
професорів, вивисників, при-
хильників та студентів. Украї-
нський Технічний Інститут у
Нью-Йорку. Ч. 4. Нью-Йорк, 1956,
ст. 32.

Віра і Культура. Місячник
української богословської дум-
ки і культури. Рік XX, ч. 1
(37), листопад 1956. Вінніпег,
1956, ст. 32.

East European Problems.
Рік I, ч. 1. Видані The Research
Centre of Polish Relations, Inc.
Нью-Йорк, 1956, ст. 102. Місця
статті М. Андрусів, В. Луценка,
П. Варварова, С. Горак, Д. Ку-
ліковського та рецензії.

Кожний свідомий українець та
кожна свідомка українка зна-
ють свій обов'язок стояти в
ряді Українського Народного
Союзу, щоб своїм членством
збільшити ряди ідейних украї-
нських патріотів.

УКРАЇНСЬКІ БАТЬКИ!

ПРИДБАЙТЕ ДЛЯ ВАШИХ ДІТЕЙ

„ШЛЯХ ВЕЛЕТНЯ“

— Ілюстровану розповідь про життя

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА,

відомої української поетеси

Наталі Лівницької-Холодної,

що появилася у В-й п. М. Борського.

Книга великого формату, на кресляному папері,
з 57-ма оригінальними ілюстраціями, в твердій обпаві і люк-
сусовому оформленні — подумана також, окрім виховної
сторони — своїм прекрасним виглядом викликати любов
до української книжки в серцях української дорослості.

Ціна її виносить тільки \$3.50

Замовлення слати:

"SVOBODA", P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

3 РІДНИХ ЗЕМЕЛЬ НАДІЙШЛА ВІСТКА ПРО ТРАГІЧНУ СМЕРТЬ НАШИХ БАТЬКІВ

бл. п. ДАНИЛА МОЙСЮКА

підстаршини УГА і урядовця залізничного в Чернівцях на Буковині, який
загинув смертю українця-мученика на засланні в німецьких невеличких таборах
чорної Москви в листопаді 1950 р. на 68 році життя — і його дружини

бл. п. МЕЛАНІЙ МОЙСЮК

з роду Гаврилюків, яка загинула тією ж смертю 26 квітня 1953 р. на 67 р.
життя.

Хай буде їм легкого та земля, що в ній спочивають їх кости!

Панахиду за упокій душ Покійних відправлено дня 16 грудня 1956 р. в
Святоокраїнській Українській Православній Катедральній Церкві міста Дітройту.

Марта Зібацька — донька
Мірослава Мойсюка — син
Орест і Тетяна — дити і невістка
Хорі і Ладо Зібацькі, сини,
Тамара Мойсюк — плуки.

БІЗНЕС

DO VINAYMU
САЛОНІВ КРАСНІ
Повне алаштування
Pir 10-01 вул. і Есено "В"
New York City

Ключ у суперінтендента,
апар. 3

РЕСТОРАН І БАРА
торгує \$700 тижнево. Досконале
положення. Власник продас
дуже умір. ціни. Замініть куп-
но, помір. репт. добрі умовини;
подробиці або співиники. Іди-
видуально.

New Rochelle 6-9326
New Rochelle, N. Y.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Клод Поступовий, Відд.
70 повідомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 12:30 по пол. в Домі
Відд. УНСоюзу при 841 N.
Western Ave. Важливі справи с
вирішення, тому прийміть
своїх членів з монетна. — Т.
Шікула, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-
зу нових членів. — П. Костик,
секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во Дарвінський, Відд. 275 по-
відомляє, що місячні збо-
ри відбуваються в середу 13-го
лютого, о год. 7-й веч. в при-
міщенні Укр. Нар. Дому 433
Hoboken Ave. Просимо членів
не затиати довгі, а також
прибрати до Т-ва і до УНСою-